

54

AMACIZ GLASNIK

BROJ 54, travanj 2015. | ISSN 1846-0038

DRUŠTVO DIPLOMIRANIH INŽENJERA I PRIJATELJA
KEMIJSKO-TEHNOLOŠKOG STUDIJA
ALMAE MATRIS ALUMNI CHEMICAEC INGENIARIAE
ZAGRABIENSIS (AMACIZ)

25 godina AMACIZ-a

13. veljače 1990.

Osnovano Društvo diplomiranih inženjera i prijatelja kemijsko tehnološkog studija

Sponzori AMACIZ-a

Popis obuhvaća razdoblje od 1. studenoga 2014. do 16. ožujka 2015.

SREBRNI SPONZORI (250 – 499 kn)

Antun Glasnović, Ljubomir Jeftić, Zlatko Vlahović

BRONČANI SPONZORI (150 – 249 kn)

Ana Marija Grancarić, Vida Jarm, Marija Kaštelan-Macan

ČLANOVI PODUPIRATELJI (81 – 149 kn)

[Nada Andrassy], Olga Borić, Štefica Cerjan Stefanović, Ranka Franz-Štern, Hrvoje Grgić, Marija Grgić, Ivan Jukić, Mijo Kedmenec, Nedjeljko Kujundžić, Irena Lukić, Zdenka Ljubešić Nikšić, Dubravka Maljković, Ana Dunja Mance, Antun Meleš, Biserka Metelko, Marica Nikpalj, Milan Ortner, Neda Ortner, Irena Tereza Stopfer, Stjepan Stopić, Ema Stupnišek-Lisac, Zlatko Šimunović, Ivica Štern, Ljubinka Vitale, Zvonimir Zima

AMACIZ zahvaljuje svim sponzorima i podupirateljima!

Slika na naslovnici

Ženska revijalna utakmica; Sportski susreti

Fotografija Danijel Mička

NAKLADNIK

Društvo diplomiranih inženjera i prijatelja

Kemijsko-tehnološkog

studija u Zagrebu (AMACIZ)

UREDNIŠTVO

Jelena Macan, glavna urednica

Gordana Matijašić, grafička urednica

Kruno Kovačević

Marko Rogošić

ADRESA UREDNIŠTVA

Fakultet kemijskog inženjerstva i
tehnologije,

10000 Zagreb, Marulićev trg 19

glasnik@fkit.hr

Žiro račun AMACIZ-a

IBAN: HR64 23600001101408998

OIB 52827984480

TISAK

Printera Grupa d.o.o.

www.amaciz.hr

Sadržaj

SVEČANA GODIŠNJA SKUPŠTINA U POVODU	
25 GODINA AMACIZ-a	2
O 25 GODINA DJELOVANJA AMACIZ-a	4
S FAKULTETA	
Dan otvorenih vrata 2015.	10
Vijesti s Fakulteta	11
Fakultet u medijima	11
Obljetnice	12
PREDSTAVLJAMO USPJEŠNE KOLEGE	
Dr. sc. Kruno Kovačević	14
ZANIMLJIVOSTI	
Iz Alžira do FKIT-a	16
Institut makromolekulske kemije u Pragu	17
SUSRET GENERACIJE	
Susret generacije "64"	19
IZ RADA SEKCIJA	
Akademski zbor Vladimir Prelog	20
Planinarsko-izletnička sekcija	21
Likovna sekcija	25
Sportska sekcija	26
Znanstveno-stručni kolokviji	28
Inovatori	30
OSVRTI I PRIKAZI	
Prvi Dan inženjera	31
GLASNIK ČESTITA	32
IN MEMORIAM	33

SVEČANA GODIŠNJA SKUPŠTINA U POVODU 25 GODINA AMACIZ-a

Svečana godišnja skupština kojom je obilježeno 25 godina djelovanja Društva diplomiranih inženjera i prijatelja Kemijsko-tehnološkog studija održana je u petak, 13. veljače 2015., u Velikoj predavaonici na Marulićevu trgu 19 u zajedničkoj organizaciji AMACIZ-a i Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije. Nakon što je Akademski zbor „Vladimir Prelog“ otpjevao hrvatsku himnu i himnu EU, pozdravnim se riječima skupštini obratio predsjednik AMACIZ-a prof. dr. sc. Antun Glasnović. Istaknuo je da je AMACIZ osnovan upravo na današnji dan prije 25 godina, 13. veljače 1990.

Pozdravi uzvanika

Dekan FKIT-a prof. dr. sc. Bruno Zelić u svom pozdravnom govoru podsjetio je da smo prošle godine proslavili 95. obljetnicu Fakulteta, te naglasio kontinuirani zajednički rad i sinergiju Fakulteta i Društva, iako Fakultet više pomaže AMACIZ-u nego obratno. Iskazao je žaljenje što na Skupštini kao i u aktivnostima Društva ne sudjeluje više mlađih i nadu da će na 30. obljetnici biti više mlađih članova u AMACIZ-u i na Skupštini. Predsjednica Saveza AMAC/AMCA, prof. emer. Helena Jasna Mencer, u svom je obraćanju naglasila da je AMACIZ među najaktivnijima od 20 *alumni* udrugica članica Saveza. Istaknula je da uz brojne sekcije sportskog i umjetničkog karaktera, AMCA udruge trebaju raditi na povezivanju s gospodarstvom te razvoju novih studijskih programa.

Skupštini se zatim obratio rektor Sveučilišta u Zagrebu, prof. dr. sc. Damir Boras, koji je podsjetio na važnost povezanosti bivših studenata sa svojim Sveučilištem, što može pridonijeti i unaprijeđenju AMCA udruga. Smatra da sve AMCA udruge imaju članove koji ostvaruju veze u svijetu na razini znanstvenih projekata i studentske razmjene, te time mogu pomoći ne samo svojem *alumni* društvu, već i Sveučilištu. Skupu se prigodnim riječima obratila i predstavnica AMCA-TTF-a, prof. emer. Ana Marija Grancarić, uz čestitke za dugogodišnji rad i želje za dalnjim uspjesima.

Svečani program

O 25 godina djelovanja AMACIZ-a vrlo je temeljito izvijestio dr. sc. Krunoslav Kovačević, čiji tekst donosimo u nastavku, a cijelovita prezentacija objavljena je na mrežnim stranicama AMACIZ-a. Usljedila je dodjela priznanja zaslužnim članovima AMACIZ-a.

Prof. emer. Branku Kunstu dodijeljeno je posebno priznanje za izuzetan doprinos utemeljenju AMACIZ-a te desetogodišnje vođenje i afirmaciju Društva.

Prof. emer. Mariji Kaštelan-Macan dodijeljeno je priznanje za osobiti doprinos osnivanju AMACIZ-a, višegodišnje uređivanje *Glasnika* te utemeljenje Akademskog zborna *Chemicae ingenariae alumni*, sada *Vladimir Prelog*.

Prof. dr. sc. Štefici Cerjan Stefanović dodijeljeno je priznanje za višegodišnji rad kao predsjednice AMACIZ-a i članice prvog Upravnog odbora Društva te djelovanje u aktivnostima Likovne sekcije i Galerije AMACIZ.

Dr. sc. Krunoslavu Kovačeviću dodijeljeno je priznanje za 25-godišnji neprekidni rad u Upravnom odboru AMACIZ-a te djelovanje u uredništvu *Glasnika* i Akademском zboru *Vladimir Prelog*.

Dr. sc. Emiru Hodžiću dodijeljeno je priznanje za 25-godišnji neprekidni rad u AMACIZ-u, kao članu prvog Upravnog odbora Društva i za dugogodišnje vođenje Planinarsko-izletničke sekcije.

U ime dobitnika priznanja zahvalio je prof. emer. Branko Kunst, koji je podsjetio na početke AMACIZ-a te posebno istakao neprocjenjivi doprinos prof. dr. sc. Zvonimira Šeparovića i prof. dr. sc. Žarka Dolinara u osnivanju *alumni* društava Sveučilišta. Kao rektor Sveučilišta u Zagrebu, prof. Šeparović je 1988./89. organizirao osnivanje Društva bivših studenata i prijatelja Sveučilišta u Zagrebu. Prof. Dolinar, poznati stolnotenisač i priznati profesor medicine i veterine u Baselu, tada je rekao je da nije problem organizirati 10-ak tisuća ljudi iz svijeta, nego da treba organizirati one koji su ostali u zemlji, na Sveučilištu. To je u konačnici i potaklo osnivanje AMACIZ-a. Prof. Kunst na kraju je napomenuo da ga u *alumni* udrugama žalosti nedostatak ljudi u najboljim godinama.

Izvješća i izmjene Statuta

Nakon glazbenog predaha uz Akademski zbor *Vladimir Prelog* i studentske himne *Gaudemus*, predsjednik Glasnović otvorio je radni dio Skupštine u kojem je izvijestio o radu pojedinih sekcija (Akademski zbor *Vladimir Prelog*, Znanstveno-stručni kolokviji, Planinarsko-izletnička sekcija, Likovna sekcija, Sportska sekcija i Inovatori AMACIZ-a) u protekloj godini. Pohvalio je rad svake sekcije i zaključio da su uobičajeno vrlo aktivne i uspješne. Posebno je naglasio rad našeg mладог, darovitog inovatora Marina Kovačića, mag. ing. chem., koji je osvojio niz zlatnih odličja i priznanja na domaćim i inozemnim sajmovima inovacija, te mu poželio daljnji uspješan rad.

U izvješću o finansijskom poslovanju predsjednik je ponovno ukazao na kontinuirano smanjenje priljeva finansijskih sredstava i zahvalio na finansijskoj pomoći Fakulteta. Zatim je pozvao nazočne na raspravu vezanu za podnesena izvješća, čemu se odazvalo nekoliko članova Društva. Prof. Kunst je pritom pozvao AMACIZ da se uključi u organiziranje susreta generacija i potakne njihovo održavanje, kao jedan od načina povezivanja *alumna* s matičnim fakultetom i AMACIZ-om. Nova tajnica Društva, prof. dr. sc. Mirela Leskovac upoznala je nazočne s izmjenama i dopunama Statuta Društva, kojima je Statut usklađen s novim Zakonom o udruženjima. Promjene su jednoglasno prihvateće, a novi Statut je u integralnom obliku objavljen na www.amaciz.hr.

Ostala događanja povodom 25. obljetnice

Kao i prethodnih godina, u vrijeme održavanja Skupštine AMACIZ-a pojedine sekcije organizirale su sljedeća događanja:

13. veljače 2015.

Izložba likovne sekcije u Galeriji AMACIZ

15. veljače 2015.

Sportski susreti u Prirodoslovnoj školi Vladimira Preloga

8. ožujka 2015.

Godišnji koncert Akademskog zbora *Vladimir Prelog* u Hrvatskom glazbenom zavodu

22. ožujka 2015.

Godišnji planinarski izlet u Rastoke.

Po završetku skupštine otvorena je Izložba Likovne sekcije u Galeriji AMACIZ te nastavljeno druženje uz prigodni domjenak u organizaciji Fakulteta.

Emi Govorčin Bajsić i Antun Glasnović, predsjednik AMACIZ-a

Fotografije: Damir Markić

Otvaranje svečane godišnje skupštine

Obraćanje rektora Borasa

A. Glasnović dodjeljuje posebno priznanje B. Kunstu

O 25 godina djelovanja AMACIZ-a

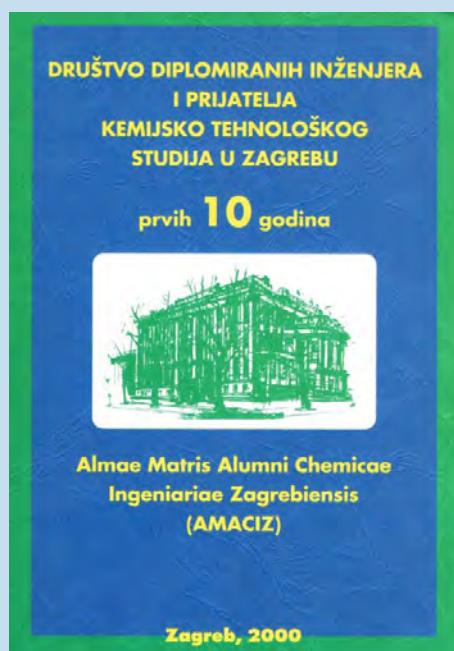
Pripala mije čest izvijestiti o 25 godina od osnutka AMACIZ-a, Društva diplomiranih inženjera i prijatelja Kemijsko-tehnološkog studija Sveučilišta u Zagrebu, najstarije *alumni* udruge na Sveučilištu u Zagrebu. Kao sudionik osnivačkog sastanka te kao starni član Upravnog odbora Društva želim posvjedočiti o tom životu kolektivu, o njegovu djelovanju, o ljudima koji su ga vodili, te o akcijama koje su provedene u 25-godišnjem životu AMACIZ-a. Jasno, u relativno kratkom tekstu nemoguće je sve spomenuti, pa je ovo više subjektivno svjedočanstvo nego službeni izvještaj.

AMACIZ je osnovan 13. veljače 1990. na *Susretu generacija*, održanom u povodu 70. obljetnice Kemijsko-inženjerskog studija na Sveučilištu u Zagrebu. Na tom su susretu predstavljeni doprinosi završenih studenata našega Fakulteta hrvatskoj znanosti (FKIT, IRB, PLIVA – Istraživački institut itd.), sveučilišnoj nastavi (FKIT, PMF, PBF) i gospodarstvu, koje je u to doba bilo vrlo razvijeno (PLIVA, INA, OKI, Chromos i niz drugih). Na kraju *Susreta generacija* održana je Osnivačka skupština AMACIZ-a, na kojoj je bilo više od 400 sudionika. Usvojen je naziv Društva, koji na latinskom glasi: *Almae Matris Alumni Chemicae Ingeniarie Zagrabiensis* – AMACIZ. Izabran je prvi Upravni odbor u sastavu: Branko Kunst, Kruno Kovačević, Ljerka Duić, Štefica Cerjan-Stefanović, Marin Hraste, Nada Markovčić, Radivoje Vuković i Ivan Butula.

Prvih 10 godina

Društvo je odmah počelo djelovati, broj članova je uskoro prešao 500, a u prvih deset godina i preko 1000, što se može pripisati izvrsnom prvom predsjedniku, prof. **Branku Kunstu**, te osnutku većeg broja sekcija: Akademskog zbora, Planinarsko-izletničke sekcije, Znanstveno-stručnih kolokvija, Likovne sekcije i Sportske sekcije. Tome treba pridodati i *Glasnik* AMACIZ-a čiji je prvi broj izašao već u travnju 1992. *Glasnik* je postao i ostao pratilac svih događanja u Društvu i na FKIT-u, rado čitan u zemlji i inozemstvu.

Entuzijazam za sudjelovanjem u Društvu bio je prisutan cijelo prvo desetljeće, što je naročito bilo vidljivo prilikom obilježavanja 10. obljetnice djelovanja AMACIZ-a. Održana je jubilarna sjednica, svečani koncert, izložba slika, te „Bal kemičara“ u Esplanadi. Tom je prigodom **Emir Hodžić** organizirao i legendarni izlet vlakom u Klanjec i Zelenjak (spomenik „Lijepoj našoj“) na kojem je bilo oko 350 sudionika. Glavni organizator cijele proslave bio je kolega **Antun Čapeta**, koji nas je nažalost u međuvremenu zauvijek napustio. Na sve te događaje sjećaju nas i spomen-knjiga (urednik **Kruno Kovačević**) i *Glasnik* br. 25 iz srpnja 2000. godine.

„AMACIZ: prvih 10 godina“ (Zagreb, 2000)

Kruno Kovačević: Riječ urednika
Branko Kunst: Društvo AMACIZ
Marija Kaštelan-Macan: Dani strepnje i zanosa
Marin Hraste: Trajna obveza
Stanka Zrnčević: Dan za sjećanje
Ema Stupnišek-Lisac: Znanstveno-stručni kolokviji
Kruno Kovačević: „Glasnik“ – izvor podataka
Lucija Kaštelan-Kunst: Akademski zbor „Chemicae ingenariae alumni“
Antun Glasnović: Sportska sekcija
Emir Hodžić i sur.: Planinarsko-izletnička sekcija
Biserka Borovnjak-Zlatarić: Likovna sekcija i Galerija AMACIZ
Statut AMACIZ-a
Abecedni popis članova Društva

Glasnik AMACIZ-a, br. 25 (srpanj 2000.)

Antun Ćapeta: Proslava AMACIZ-a

Ema Stupnišek-Lisac: Veliki vikend AMACIZ-a

Branko Kunst: Svečana sjednica skupštine AMACIZ-a

Aleksandar Forenbacher: Uz izložbu

Grace Karminski-Zamola: Ples kemijskih inženjera u povodu proslave 10-godišnjice AMACIZ-a

Antun Glasnović: Sportski susreti 1990. – 2000.

Marija Kaštelan-Macan: Svečani koncert AZ „Chemicae ingenariae alumni“

Emir Hodžić: Izvješće Plaminarsko-izletničke sekcije u sklopu 10. obljetnice Društva

Mladen Proštenik: Prigodom izdanja Knjižice „AMACIZ: prvi 10 godina“

Ana Gospočić (Vjesnik): Obilježeno deset godina postojanja Društva AMACIZ

Emil Čić (Hrvatsko slovo): Vedrina koja ljude spa

Daljnje obljetnice AMACIZ-a i prepoznatljivost na Sveučilištu

AMACIZ je nakon prof. Kunsta šest godina (2000. – 2006.) vodila prof. Štefica Cerjan-Stefanović. U tom su razdoblju nastavljene sve ranije započete aktivnosti, a osnovana je i nova sekcija Inovatori, koja je okupila studente i nastavnike te počela izlagati na izložbama inovacija. Obilježena je i 15. obljetnica AMACIZ-a o čemu svjedoči *Glasnik AMACIZ-a* u broju 34 iz travnja 2005. (urednica Marija Kaštelan-Macan).

Predsjednica AMACIZ-a 2006. – 2010. bila je prof. Jasenka Jelenčić. Sve su aktivnosti nastavljene uobičajenim tijekom, sve su sekcije radile prema svojim programima. *Glasnik AMACIZ-a*, čiji je urednik bio Marko Rogošić, u svojem 44. broju ovako opisuje 20. obljetnicu našega Društva:

Glasnik AMACIZ-a, br. 34 (travanj 2005.)

Marija Kaštelan-Macan: Riječ urednice

Štefica Cerjan-Stefanović: Svečano

obilježena 15. obljetnica AMACIZ-a

Kruno Kovačević: Gospodarstvo i

AMACIZ

Ivica Džeba: AMAC – AMACIZ

Marija Kaštelan-Macan: Razgovor s

utemeljiteljem AMACIZ-a,

prof. emeritusom Brankom Kunstom

Glasnik AMACIZ-a, br. 44 (travanj 2010.)

Marko Rogošić: Riječ urednika

Jasenka Jelenčić: Izvještaj s 20. redovite i izborne godišnje Skupštine AMACIZ-a

Predstavljamo Vam: Prof. emeritus Branko Kunst, prvi predsjednik AMACIZ-a

Marija Kaštelan-Macan: Sjećanje na herojsko razdoblje Fakulteta i Društva

Štefica Cerjan-Stefanović: Događaji i pokretači događanja u AMACIZ-u

Kruno Kovačević: Zbor – najstarija sekcija AMACIZ-a

Biserka Tkalcec: Likovna sekcija u proteklih 20 godina

Emir Hodžić: Osvrt o planinarima i izletnicima

Antun Glasnović: Osvrt o sportašima

Mirela Leskovac: Osvrt o znanstveno-stručnim kolokvijima

Helena Jasna Mencer: Ulozi *alumnija*

AMACIZ je 2005. postao jedna od sastavnica novoosnovanog Saveza *alumni* udruga Sveučilišta u Zagrebu. Prva predsjednica Saveza AMAC-a bila je prof. Greta Pifat-Mrzljak, također članica AMACIZ-a, a za članove predsjedništva izabrani su prof. Štefica Cerjan-Stefanović i Kruno Kovačević. Nakon izbornog sabora AMAC-a 2009. predsjednicom je postala prof. Helena Jasna Mencer, također članica AMACIZ-a, koja je na toj dužnosti i u sadašnjem, drugom mandatu. Iz toga možemo zaključiti da je na Sveučilištu prepoznato pionirsko djelovanje našega Društva i da njegovi članovi i dan-danas doprinose Savezu na razini Sveučilišta. Na Saboru AMAC-a 2013., dva člana AMACIZ-a nagrađena su odličjima s likom Žarka Dolinara: prof. Branko Kunst zlatnom medaljom, a Kruno Kovačević plaketom. Bilo je to ujedno priznanje i cijelom AMACIZ-u.

Rektor A. Bjeliš i prof. B. Kunst s medaljom „Žarko Dolinar“

25. obljetnica AMACIZ-a

Dolazimo i do zadnjih pet godina Društva, u kojima je predsjednik prof. **Antun Glasnović**. Sve su aktivnosti sekcija nastavljene, a počeli su se ostvarivati i rezultati najmlađe sekcije – Inovatora.

Prigodom nedavne proslave 95. obljetnice matičnog fakulteta, predstavljen je i zajednički poster AMACIZ-a, koji je izložen u prostorima dekanata FKIT-a. Na njemu je ukratko opisana povijest AMACIZ-a i svih njegovih sekcija. Osim osnovnih podataka o osnutku AMACIZ-a, prvom Upravnom odboru i svim dosadašnjim predsjednicima, na posteru su iznesena glavna postignuća pojedinih sekcija. Tekstove su pisali predsjednik AMACIZ-a i pročelnici sekcija, a grafički ga je izvela Gordana Matijašić.

Kratki pregled rada sekcija dan je i u nastavku ovog članka. Bilo je to sve što sam ukratko želio i mogao napisati o našem društvu prigodom njegove 25. obljetnice. Nadajmo se da će Društvo živjeti jednako intenzivnim životom i u narednom razdoblju, na dobrobit svojih članova diljem svijeta, te matičnog fakulteta i Sveučilišta u Zagrebu.

Kruno Kovačević

Akademski zbor „Vladimir Prelog“

Osnovan je u ožujku 1991., kao prva sekcija AMACIZ-a, s imenom *Chemicae ingeniariae alumni*. Okuplja bivše studente FKIT-a različitih generacija, ali i pjevače obrazovane na drugim fakultetima Sveučilišta u Zagrebu. Od 2004. djeluje kao Akademski zbor „Vladimir Prelog“. Zborom je na početku djelovanja (1991. – 1995.) ravnog g. Vinko Glasnović, zatim prof. Zdravko Vitković (1995. – 2001.), a od 2001. vodi ga muzikologinja, dirigentica i pjevačica Iva Juras. Široki repertoar, od klasičnih skladbi i sakralnih djela, preko obrada narodnih napjeva do suvremene zborske literature, izvodi pretežno *a cappella*.

Svake godine u ožujku Zbor održava Godišnji koncert u Hrvatskom glazbenom zavodu. U svibnju Zbor tradicionalno sudjeluje na koncertu zborova Sveučilišta u Zagrebu *Festa choralis zagradiensis*. Održao je vrlo uspješne koncerte u Zagrebu, kao i u mnogim hrvatskim (Osijek, Zadar, Šibenik, Đakovo, Varaždin, Pula, Opatija itd.) i europskim (Malmö, Pariz, Rim, Olomouc, Budimpešta itd.) gradovima. Nekoliko puta godišnje svojim pjevanjem uveličava misna slavlja diljem Hrvatske i inozemstva (Zagreb, Opatija, Šibenik, Otočac, Vukovar, Livno, Frohnleiten). Vrlo zapaženi bili su i božićni koncerti duhovne glazbe u crkvi sv. Katarine i bazilici Srca Isusova u Zagrebu.

Za svoj rad zbor je primio veći broj priznanja na natjecanjima i smotrama u Hrvatskoj i inozemstvu:

- Zagreb, 1999.: **srebrna plaketa** i pokal za najbolje izvedenu skladbu hrvatskog skladatelja
- Olomouc (Češka), 2002.: diploma i **srebrna medalja** na svjetskom natjecanju *Mundi Cantat Superior* u kategoriji F3 Superior
- Budimpešta (Mađarska), 2009.: **brončana diploma** na Svjetskom natjecanju zborova
- Zagreb, 2014.: **brončana medalja** na 12. natjecanju pjevačkih zborova – Zagreb 2014.

Kruno Kovačević

Predsjednik RH I. Josipović i rektor A. Bjeliš sa zborovima sudionicima *Feste choralis Zagradiensis* 2012

AZ Vladimir Prelog na pozornici Hrvatskog glazbenog zavoda

Znanstveno-stručni kolokviji

Obljetnice su trenutci kada se rado i s ponosom osvrćemo na bogatu prošlost, a naši rezultati i uspjesi daju nam poticaja da s optimizmom gledamo i na budućnost. Početci znanstveno-stručnih kolokvija sežu u davnu 1920. godinu, kada je prve kolokvije organizirao prof. dr. Ivan Plotnikov (fizikalno-kemijski kolokviji), jedan od utemeljitelja našeg studija. Kolokviji su i tada održavani u velikoj predavaonici na Marulićevu trgu 20. Nakon osnivanja AMACIZ-a 1990. pokreće se sekcija znanstveno-stručni kolokviji. Prvi kolokvij održan je 22. siječnja 1991. i u protekle dvadeset i četiri godine djelovanja uspješno je održano **226** predavanja. Vrsni znanstvenici iz Hrvatske i inozemstva prikazali su svoja znanstvena i stručna dostignuća predavanjima iz različitih područja prirodnih i tehničkih znanosti. Treba istaknuti da su predavanja održali i mladi novaci, asistenti i studenti potaknuti i vodeni svojim mentorima. Od osnivanja sekcije voditeljice kolokvija bile su nastavnice Fakulteta Ema Stupnišek-Lisac, Štefica Cerjan-Stefanović, Vera Kovačević, Mirela Leskovac i Emi Govorčin Bajšić.

S pogledom usmjerenim prema budućnosti želimo da sekcija bude još bolja i uspješnija u svom radu uz dugogodišnji moto „**Multi multa, nemo omnia novit!**“

Emi Govorčin Bajšić

Planinarsko-izletnička sekcija

DA! To smo mi! I već preko dvadeset godina posjećujemo brda i planine, šume i vrhove, špilje i pećine, polja i doline, te u njima jezera i rijeke, njihova vrila i izvore, kanjone i tokove, planinarske kuće i domove... i nacionalne parkove... mjesta u unutrašnjosti i uz obale mora, otoke... (etno)sela i gradove, hrvatske, ali i bosanske i slovenske... stare dvorce, utvrde i gradine, muzeje i galerije, spomenike i stare rudnike, crkve i kapelice, svetišta i stratišta, logore i specijalne bolnice... i mnoge druge znamenitosti naše kulturne i povijesne baštine... stare ceste i mostove, trasu povijesne uskotračne željezničke pruge, šetnice, karnevale i kestenijade, vinske ceste i vinotočja (za Martinje i Vincekovo!)... bili smo konačno i u vražjem prolazu ali i žumberačkom raju.... i neizmjerno mnogo od toga dobili... a skromno... pa skromno al' od srca i onim potrebitima dali...

Dođite i priključite nam se... još nismo sve obišli kaj se običi more... još nas fest toga čeka...!

Damir Markić

Na izvoru Kupe

Na vrhu Zira!

Sportska sekcija

Prvi Sportski susreti održani su 15. i 16. veljače 1992., na njima su sudjelovali sportaši FKIT-a, PBF-a i PLIVE. Godine 1994. osnovan je stolnoteniski klub AMACIZ koji se neprekidno natječe u ligaškim natjecanjima koje organizira Stolnoteninska organizacija klubova i aktiva Zagreba (SOKAZ).

Danas se na Sportskom susretima, koji se održavaju jednom godišnje u prostorima naših dragih domaćina, Prirodoslovne škole Vladimira Preloga, okuplja preko 80 sudionika u tri sporta: malom nogometu, stolnom tenisu i šahu. Svakako valja napomenuti da je i u ova krizna vremena nekoliko institucija ostalo vjerno Susretima, uvijek im se pridruže pojednici i momčadi iz PLIVE, Instituta „Ruđer Bošković“ te Petrokemije iz Kutine.

Čuveno olimpijsko temeljno načelo *citius, altius, fortius* (brže, više, jače) na Sportskim susretima AMACIZ-a nadjačano je utješnim načelom koje je propagirao otac modernih Olimpijskih igara Pierre de Coubertin: *važno je sudjelovati, ne pobijediti*. Ipak, na susretima sportski su naboj i neizvjesnost tradicionalno na visokoj razini, razvila su se i suparništva između natjecatelja. Studentski zbor Fakulteta sport na Fakultetu podigao je do zavidne razine, tako da naši studenti osvajaju odličja na gradskim i državnim natjecanjima. I na Sportskim susretima studenti predstavljaju veliku prepreku ostalim sudionicima u svim sportovima, čime se i kvaliteta natjecanja podiže iz godine u godinu.

Sebastijan Orlić

Momčad AMACIZ-a na susretima 2014.

Revizjalna utakmica ženskih ekipa FKIT-a i Plive 2015.

Likovna sekcija

Likovna sekcija AMACIZ-a osnovana je u proljeće 1993., a godinu dana poslije osnovana je i Galerija AMACIZ u vijećnici Fakulteta. Sekciju i Galeriju osnovali su nastavnici Fakulteta: budući supruzi Biserka Borovnjak-Zlatarić i Mihael Tkalčec i Štefica Cerjan-Stefanović.

Od tada u radionicama sekcije nastaju slike koje se zatim izlažu u Galeriji. Članovi Likovne sekcije koji žele izlagati svoje rade moraju završiti tečaj slikanja kod našeg profesora Aleksandera Forenbachera. Profesor bira slike za izložbe, postavlja izložbe i piše komentare za kataloge. Daje savjete i članovima koji su završili tečaj slikanja i osamostalili se, no stručno oko uvijek je dobro došlo. Do prije nekoliko godina vodio nas je kroz izložbe u Zagrebu, ali i u inozemstvu (Beč, Budimpešta, Graz).

Osim u našoj Galeriji, izlažemo i u drugim galerijama i knjižnicama u Zagrebu i van njega. Već deset godina sudjelujemo na smotrama likovnih amatera grada Zagreba. Sudjelovali smo na prvoj međunarodnoj izložbi minijatura „Moslavacke minijature“ u Popovači 2014., a sa slikom „Ležeći akt s knjigom“ Tanje Pompe sudjelovali smo na likovnoj izložbi neprofesionalnog stvaralaštva na državnoj razini, u Kutini.

Sudjelovali smo i na domaćim i međunarodnim likovnim kolonijama, od kojih su mnoge bile humanitarnog karaktera: slikali smo za djecu s posebnim potrebama kao i za domove umirovljenika. U organizaciji Centra za kulturu i informacije Maksimir sudjelovali smo na tečajevima slikanja ikona i kaširanja.

Vesna Hrust

Silverija Prpić: Brezik, ulje na platnu

Inovatori AMACIZ-a

Sekcija Inovatori osnovana je 21. ožujka 2005. Tijekom deset godina inovatori su sudjelovali na svim važnijim izložbama inovacija u Hrvatskoj i u svijetu, prvenstveno izložbi INOVA, najstarijoj i najvećoj nacionalnoj izložbi inovacija međunarodnog značaja, te izložbama INOVA-MLADI i *Mladi@Inovacije* koje okupljaju učenike i studente iz Hrvatske i inozemstva. Od međunarodnih izložbi treba istaknuti izložbe INPEX u Pittsburghu, Britansku izložbu inovacija (BIS) u Londonu, Arhimed u Moskvi, INST u Taipeiju, EUROINVENT u rumunjskom gradu Iasi i dr. Pokazane inovacije nagrađene su visokim odličjima i priznanjima, a po uspješnosti su u samom svjetskom vrhu. Inovatori su uključeni i u rad udruga kojima je cilj poticanje i promicanje inovativnog rada, kao što su Hrvatski savez inovatora, Savez inovatora Zagreba, WIIPA (*World Invention Intellectual Property Association*) i dr. Osobito su aktivni inovatori, *alumni* našeg fakulteta, u tvrtkama INA – Industrija nafte d.d., INA MAZIVA d.o.o., Chromos boje i lakovi d.d., COSMEL d.o.o. i dr. Uspjesi hrvatskih inovatora opisani su u trećem izdanju Zbornika najuspješnijih zagrebačkih inovacija koji obuhvaća godine 2004. – 2008. Na Fakultetu je održano nekoliko predavanja o mogućnostima prijave inovacija u Hrvatskoj i u svijetu, s posebnim naglaskom na mogućnosti potpore komercijalizacije mladim inovatorima. Predavač je bio Neven Marković, registrirani zastupnik pri Državnom zavodu za industrijsko vlasništvo i član Hrvatskog saveza inovatora. U terminu Znanstveno-stručnih kolokvija održana su i predavanja uspješnih inovatora o postupku zaštite i proizvodnje vlastite inovacije, dok su studenti FKIT-a predstavili svoje inovacije. Okupljanje inovatora inženjera kemijske tehnologije u okviru Društva i Fakulteta te razmjena iskustava doprinosi unaprjeđenju znanja i inovativnog djelovanja općenito.

Ljiljana Pedišić

Studenti FKIT-a s prof. D. Ašperger u posjeti izložbi inovacija INOVA 2013

Student M. Kovačić prestavlja inovaciju „3 u 1 – FTN“ na međunarodnoj izložbi inovacija i tehnologija INST 2013 u Taipeiju

Dragi članovi AMACIZ-a!

Velik dio aktivnosti Društva financira se Vašim članarinama i velikodušnom podrškom. Godišnja članarina iznosi 80 kn, a za veće uplate dobiva se status sponzora:

Članovi podupiratelji: 81 – 149 kn

Brončani sponzori: 150 – 249 kn

Srebrni sponzori: 250 – 499 kn

Zlatni sponzori: > 500 kn.

Imena sponzora i članova podupiratelja objavljujemo u svakom broju *Glasnika*, a na svakoj uplati od srca zahvaljujemo!

Podaci za uplatu:

IBAN: HR64 2360 0001 1014 08998.

DRUŠTVO DIPLOMIRANIH INŽENJERA I PRIJATELJA KTS – AMACIZ

10000 ZAGREB, Marulićev trg 20

OIB 52827984480

Dan otvorenih vrata 2015.

Prvi Dan otvorenih vrata Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije, održan 20. veljače 2015., iza nas je i možemo biti u potpunosti zadovoljni rezultatom! Između 9 i 15 h, mnogobrojne znanstvene i edukativne radionice i sve naše laboratoriјe vidjelo je preko 200 posjetitelja, većinom učenika gimnazija, srednjih strukovnih i osnovnih škola. U organizaciji Dana otvorenih vrata sudjelovali su nastavnici, asistenti, novaci i tehnički suradnici Fakulteta te više od 50 naših vrijednih i ambicioznih studenata. Uspjeli smo na vrlo zanimljiv način prezentirati ono u čemu smo na Fakultetu izvrsni. Istraživački i studentski laboratorijski na svih 16 zavoda pretvoreni su u mesta za upoznavanje rada na instrumentima, za demonstracijske pokuse, za razgovor o studijima FKIT-a i o mogućnostima zapošljavanja nakon završetka studija. U samo šest sati trajanja, održan je niz vrlo kvalitetno osmišljenih radionica, čije su teme bile od čokolade preko špinata do vode, od tableta do baterija, od vaganja do slaganja modela spojeva, od duge do sunca. Na više mjesta organizirani su zabavni i poučni pokusi: Crna mamba, Oscilirajuće reakcije, Fluorescentna soba i optički senzori, te Kisele kiše. Tijekom posjeta, gosti su mogli slušati o (bio)katalizi i mikroreaktorima, radu izmjenjivača topline, šaržne destilacijske kolone i šaržnog reaktora, automatskom vođenju procesa, termografiji, (bio)kemijskim senzorima, kompozitnim materijalima, kao i o razvoju novih ekoloških građevnih materijala te funkcionalnim polimernim materijalima. Svi pruženi sadržaji temeljili su se na znanstvenoj djelatnosti, a posjetitelji su se mogli uvjeriti da studenti na našem Fakultetu stječu široko znanje kroz kvalitetne studijske programe. Ovogodišnje zanimanje i pohvale posjetitelja poticaj su da iduće godine ponudimo još zanimljiviji program. Stoga će vrata Fakulteta ubuduće češće biti otvorena javnosti, kako to zahtijeva njegova odgovorna pozicija kao dijela Sveučilišta u Zagrebu uvelike okrenutoga znanstvenom istraživanju. Na to nas obvezuje i naša duga tradicija izvrsnosti i slavna prošlost, koja uključuje nobelovca Vladimira Preloga, profesora organske kemije na našem Fakultetu od 1934. do 1941. Na kraju vrijedi napomenuti da je do Dana otvorenih vrata na preddiplomske studije Fakulteta već bilo prijavljeno sedam puta više kandidata nego što je mesta za brukoše.

Irena Škorić
prodekanica za nastavu

Fotografije: Zrinka Maček i Zvonimir Katančić
(još lijepih fotografija može se naći na mrežnim stranicama Fakulteta: http://www.fkit.unizg.hr/za_medije)

Fizika na djelu.

Kad se male ruke slože...

Prvi dodir sa znanosću.

Vijesti s Fakulteta

Na 19. smotri Sveučilišta u Zagrebu, održanoj 14. i 15. studenoga 2014. u prostorima Studentskoga centra, predstavljeni su studijski programi i promidžbeni materijali FKIT-a. Fakultet je dobio priznanje za najbolje promidžbene materijale, a naš štand posjetio je i predsjednik Josipović.

Mikrografija snimljena pretražnim elektronskim mikroskopom Fakulteta izabrana je za naslovnu stranicu dvobroja 5-6 znanstvenog časopisa *Journal of Applied Polymer Science* iz veljače 2015. Preuzeta je iz rada: D. Vrsaljko, D. Macut i V. Kovačević, *J. Appl. Polym. Sci.* 132 (2015) 41414.

Obzor 2020 na FKIT-u

Projektni prijedlog „*Sustainable industrial processes based on a C-C bond forming enzyme platform (CARBAZYMES)*“, u čijoj je izradi sudjelovala i grupa za biokatalizu Zavoda za reakcijsko inženjerstvo i katalizu Fakulteta, prihvaćen je za financiranje u okviru programa Obzor 2020. U projektu sudjeluje 14 partnera – sedam europskih sveučilišta, šest malih tvrtki i jedna velika kemijska tvrtka. Voditeljica projektne skupine na Fakultetu je Zvjezdana Findrik Blažević, a sudionici su Ana Vrsalović Presečki, Đurđa Vasić-Rački i Martina Sudar.

Emil Dražević dobitnik je prestižne stipendije u okviru programa Obzor 2020 i u sklopu akcije Marie Skłodowska-Curie, za projekt „*All Organic Redox Flow Batteries*“. Dobivenu će stipendiju realizirati na Sveučilištu u Aarhusu, u Danskoj, pod mentorstvom prof. Andersa Bentiena u trajanju od dvije godine. Radit će na novim elektrolitima te razvoju membrana za novu generaciju baterija namijenjenih jeftinom i učinkovitom skladištenju električne energije iz sunca i vjetra, u skladu sa strateškim ciljem EU da do 2050. znatno poveća proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora.

Fakultet u medijima

Fakultet se u posljednje vrijeme sve češće spominje u medijima. Dijelom je to posljedica truda oko promicanja i razvoja Fakulteta, a dijelom lijepih uspjeha njegovih djelatnika.

Osnivanje *spin-off* tvrtke CoTech (Comprehensive Water Technology d.o.o.) u suvlasništvu FKIT-a i Sveučilišta u Zagrebu, prve takve na Sveučilištu, polučilo je veliko zanimanje svih vrsta medija. O tvrtci su pisali dnevnički *Jutarnji list* u broju od 18. prosinca 2014. i 13. siječnja 2015., *Večernji list* u broju od 12. siječnja i *24 sata* u broju od 10. siječnja, tjednik *Lider* u broju od 16. siječnja, *Universitas* (mjesečni prilog *Slobodne Dalmacije*) u broju od 29. siječnja, te brojni portali. Hrvatska radiotelevizija tvrtci je posvetila dva priloga: u emisiji *Dobro jutro Hrvatska* od 13. siječnja kada su posjetili Fakultet i tvrtku, te u emisiji *Društvena mreža – Znanstveni četvrtak* od 29. siječnja, u kojoj su govorili dekan FKIT-a Bruno Zelić te prorektor i rektor Sveučilišta, Miljenko Šimpraga i Damir Boras. Dekan Zelić te prodekan Tomislav Bolanča sudjelovali su i u emisijama Mreže TV i Jabuke TV. Na izraz „*spin-off* tvrtka“ u emisiji *Pola ure kulture* osvrnula se jezikoslovka Nives Opačić.

Mreža TV je u četvrtak 26. veljače 2015. u emisiji *Studentski grad* donijela prilog o Danu otvorenih vrata FKIT-a. Za prilog su govorili prodekanica za nastavu Irena Škorić, znanstvena novakinja Maja Stipković Babić te student Moris Mihovilović.

I ove su godine mediji dobro popratili dodjelu stipendije UNESCO-a i L'oreala „*Za žene u znanosti 2015*“, među dobitnicama koje je asistentica Fakulteta Anamarija Rogina. Večernji list imao je opširni tekst *Žene u znanosti* u broju od 4. ožujka, vijest su prenijeli brojni portali i službene mrežne stranice, a Hrvatska radiotelevizija o dobitnicama je izvješćivala u nekoliko emisija (*Dnevnik u podne* 4. ožujka, *Hrvatska uživo* 6. ožujka te *Subotom ujutro* 7. ožujka).

Uredništvo

Dobitnice stipendije UNESCO-a i L'oreala: Ksenija Uročić, Anamarija Rogina, Nevena Cvetešić i Ivana Mikolašević

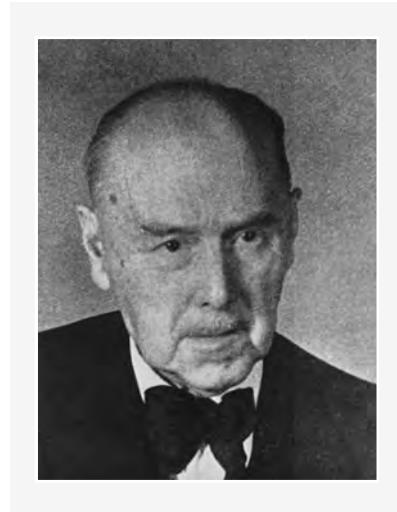
Obljetnice

U svibnju 2015. obilježavamo 60. obljetnicu smrti Ivana Plotnikova i 45. obljetnicu smrti Viktora Hahna koji su svojim znanjem, radom i podizanjem kvalitete sveučilišne nastave zadužili naš Fakultet. Glasnik se pridružuje kratkim prikazom njihova života i djela.¹

¹ Izvor podataka: M. Kaštelan-Macan, Vizionari kemijsko-inženjerskoga studija, Mentor, Zagreb, 2004.

Prof. dr. sc. Ivan Plotnikov

Tambov, Rusija, 4. prosinca 1878. – Zagreb, 31. svibnja 1955.

Ivan Plotnikov se nakon diplome 1901. usavršavao u Wilhelma Ostwalda i 1905. obranio disertaciju *O kemijskim reakcijama pri niskim temperaturama*. Svoju znanstvenu i nastavnu karijeru nastavlja na moskovskom sveučilištu gdje je od 1909. privatni docent, od 1912. izvanredni te od 1916. redoviti profesor. Utemeljuje prvi fotokemijski laboratorij u Rusiji (1912.), a upravitelj kemijskoga instituta moskovskoga sveučilišta je 1914.– 1916. Nakon političkoga prevrata 1917. odlazi iz Rusije, a 1920. dolazi u Zagreb.

Vladimir Njegovan o tome piše: „Kad smo u Zagrebu 1919. pristupili osnivanju Hemiskog otseka tadanje Tehničke visoke škole, jedna nam je od najtežih briga bila, da se nađu nastavnici za fiziku i fizičku hemiju, jer u našoj zemlji ni za jedan ni za drugi predmet nije bilo prikladnoga kandidata. Osobito je teška situacija bila u pogledu fizičke hemije, koji smo predmet tada poznavali tek po imenu, a nije se predavao ni na mnogim vanjskim visokim školama i univerzitetima, a kamo li kod nas. Uto smo saznali, da je naš Filozofski fakultet odbio ponudu profesora Plotnikova pa smo se odmah stavili u vezu s njim. Tako je Zagreb iznenada došao u priliku da dobije čovjeka izravno iz škole Wilhelma Ostwalda, koja je u ono doba bila glavni i gotovo jedini rezervoar za dobivanje univerzitskih nastavnika fizičke hemije u celom svetu.“

Za povijest našega studija napose je važna Plotnikovljeva organizacijska sposobnost pri utemeljenju Zavoda za fiziku i fizičku hemiju, statut kojega je prihvaćen 23. studenoga 1920. Plotnikov organizira predavanja, uređuje laboratorij i nabavlja instrumente, ali ih i sam sa suradnicima konstruira. Redoviti profesor je od 1926. do umirovljenja 1943., a u dva je navrata (1926./27. i 1943./44.) bio starješina kemijsko-inženjerskoga odjela Tehničkoga fakulteta.

Zagrebačko razdoblje bilo je najdulje i najplodnije u Plotnikovljevu znanstvenom životu. Objavio je više od dvije stotine znanstvenih i stručnih radova te desetak knjiga i udžbenika. Jedan je od utemeljitelja klasične znanstvene fotokemije i među prvim kemičarima koji se znanstveno bavio fotokemijom. Kao Ostwaldov učenik pristupio je rješavanju temeljnih fotokemijskih problema na fizikalno-kemijski način, postavivši temelje klasične kinetike fotokemijskih reakcija.

Zamjetan je njegov rad na populariziranju znanosti. Pokrenuo je izdavanje i bio prvi urednik međunarodnoga časopisa *Radiologica* koji je u Berlinu izlazio od 1937. do početka II. svjetskoga rata uza suradnju znamenitih znanstvenika iz područja fotokemije i fotobiologije. Održavao je brojna predavanja diljem svijeta, organizirao znanstvena društva, a objavljivanjem popularnih članaka na hrvatskome jeziku u časopisima *Arhiv za hemiju i farmaciju*, *Priroda* i drugima podizao razinu spoznaja domaćih inženjera i kemičara. Zahvaljujući svojoj svjetskoj reputaciji Plotnikov je u Zagreb dovodio eminentne znanstvenike da bi predavali na fizičko-kemijskim kolokvijima, koji su bili začetak kolokvija Hrvatskoga kemijskoga društva i znanstveno-STRUČNIH kolokvija našega Fakulteta i AMACIZ-a.

Njegov najbliži suradnik i nasljednik na katedri fizikalne kemije Karlo Weber napisao je o svom učitelju: „Svojim pogledima na vrijednost znanosti impresivno je djelovao na mlade suradnike i budio u njih volju za ustrajnu znanstvenu djelatnost.“ Upravo ta Plotnikovljeva vrlina čini ga velikim čovjekom kojega s pravom štujemo kao jednoga od utemeljitelja kemijsko-inženjerskoga studija. Današnje generacije duguju mu zahvalnost što je svoj zanos, znanje i upornost uložio u razvoj hrvatskoga visokoga školstva.

Prof. dr. sc. Viktor Hahn

Budimpešta, 21. ožujka 1912. – Zagreb, 17. svibnja 1970.

Viktor Hahn diplomirao je 1934. na Kemijsko-inženjerskom odjelu Tehničkoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Suradnja s Vladimirom Prelogom usmjerila ga je prema preparativnoj organskoj kemiji, a boravak u Pasteurovu institutu u Parizu pružio mu je dodatna znanja o sintezi lijekova, što je potvrdio i obranom disertacije *Sinteza i farmakološko proučavanje novih kinolinskih baza s eter-aminском funkcijom* na Sorbonni 1938. Po povratku u Hrvatsku Hahn, kao prvi voditelj netom utemeljenoga znanstvenoga laboratorija u tvrtki „Kaštela“ (poslije PLIVA), nastavlja suradnju s Prelogom kao član njegove škole koja je postavila temelje razvoju organske sinteze u nas i dala brojne priznate organske kemičare.

Hahnovo veliko iskustvo stečeno u industriji pridonijelo je prilagodivanju organske kemije na kemijsko-inženjerskom studiju pa 1949. uređuje moderni laboratorij preparativne organske kemije. Od 1950. je izvanredni profesor te redoviti od 1958. do prerane smrti 1970. Nakon preuzimanja katedre organske kemije i predstojništva Zavoda, Hahn isprva nastavlja započeta istraživanja kemije barbiturata i nekih kemoterapeutika, ali u suradnji s Institutom „Ruđer Bošković“ svoj istraživački rad usmjeruje prema kemiji heterocikličkih spojeva. Glavno dostignuće njegove radne skupine bilo je prepoznavanje Diels-Alderove reakcije alilaril-furfurilamina, što je prethodilo razvoju tih istraživanja u svijetu.

Bio je nositelj kolegija Organska kemija, Kemija sintetskih lijekova i Moderne metode u organskoj kemiji. Organsku kemiju i biokemiju predavao je i na poslijediplomskom studiju PMF-a.

Dekan Tehničkoga fakulteta (TF) bio je 1958./59., starješina Kemijsko-tehnološkoga odjela TF-a 1956./57. i 1961./62. te

u više navrata prodekan i zamjenik starješine. Društveno je bio vrlo aktivan. Bio je predsjednik Hrvatskoga kemijskoga društva, predsjednik Savjeta za kemijsku tehnologiju materijala i rudarstvo, predsjednik Komisije za kemiju, kemijsku tehnologiju i metalurgiju Savjeta za naučni rad, član Stručnoga savjeta Savezne komisije za nuklearnu energiju, Saveznoga savjeta za koordinaciju naučnoga istraživanja, član Komisije za izmjenu i dopunu zakona o visokom školstvu Prosvjetno-kulturnoga vijeća Sabora. Za svoje zasluge dobio je 1968. Orden rada sa zlatnim vijencem. Riječi kojima se Rikard Podhorski oprostio od profesora Hahna najbolje oslikavaju njegov značaj: „Nestanak tog intelektualca ostavlja bolnu prazninu u ovom prostoru i vremenu u kojem takvi ljudi, nažalost nisu gusto posijani. Želio je u prvom redu biti učitelj omladine, te je na to usmjerio i svoje velike sposobnosti kao naučni radnik; zvanje učitelja shvaćao je tako ozbiljno i odavalo mu se s toliko osjećaja i odgovornosti da je to postalo upravo izvor patnje za njega. [...]. Ne poznajemo, niti se nadamo da ćemo skoro sresti drugog čovjeka koji bi, poput njega, krajnju uglađenost u ophodenju sa svakim, poštovanje prema svačijoj ličnosti i toleranciju prema svačijem mišljenju sjedinjavao s nepokolebljivom principijelnošću koju mu je savjest nalagala.“

M. K. M.

Predstavljamo uspješne kolege

Dr. sc. Kruso Kovačević

U povodu 25. obljetnice AMACIZ-a, razgovaramo s dr. sc. Krunom Kovačevićem, koji je vrlo aktivan član našeg Društva od njegova osnutka. Bez njega je teško zamisliti nastupe Zbora, dugogodišnji je član uredništva Glasnika, a svih 25 godina bio je i član Upravnog odbora AMACIZ-a. Za sve što je učinio za rad Društva primio je i priznanje na svečanoj godišnjoj skupštini.

Kruno Kovačević rođen je u Đakovu 1943. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u Zagrebu 1961. Diplomirao je 1966. na Kemijsko-tehnološkom odjelu Tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu s radom izrađenim pod mentorstvom prof. V. Hahna. Poslijediplomski studij završio 1974. na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. 1981./1982. boravio je kod nobelovca Vladimira Preloga na ETH u Zürichu, te je pod njegovim mentorstvom doktorirao 1982. na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, s disertacijom *Odvajanje enantiomera razdiobom među tekućim fazama*.

Od 1967. do 1990. radio je u Istraživačkom institutu PLIVE na sintezi novih biološki aktivnih tvari i poznatih lijekova. Izradio je niz laboratorijskih i tehnoloških postupaka za pripravu tih proizvoda, te objavio dvadesetak znanstvenih radova iz područja organske kemije. Koautor je i 12 patenata priznatih diljem svijeta. Od 1990. do umirovljenja 2006. obnašao je više rukovodećih dužnosti u Istraživačkom institutu PLIVE, bio je predsjednik Znanstvenoga vijeća i znanstveni koordinator. Nakon umirovljenja nastavio je rad na specifičnim poslovima u istraživačkim centrima GlaxoSmithKline i Galapagos, sljednicima Plivinog instituta. K. Kovačević aktivan je u AMACIZ-u od njegova osnutka 1990. Član je Upravnog odbora, član uredništva *Glasnika*, te dugogodišnji pročelnik Akademskog zbora *Vladimir Prelog*. Od njegova osnutka 2005. djeluje i u Savezu *alumni* društava Sveučilišta u Zagrebu, gdje već drugi mandat obnaša dužnost dopredsjednika.

Dvadeset i pet godina dugo je vrijeme za aktivno sudjelovanje u radu nekog društva. Što Vas je motiviralo kroz sve to vrijeme?

Počelo je s inicijativom prof. Kunsta, koji je 1990. započeo s okupljanjem završenih studenata našega fakulteta bez obzira gdje radili – u nastavi, znanosti ili u gospodarstvu. Prihvatio sam tu *alumni* ideju, kojoj je cilj okupljanje i pomoći svojoj bivšoj „školi“, utjecaj na poboljšanje uvjeta studiranja, te pružanje materijalne pomoći. U našoj specifičnoj situaciji, kada je gospodarstvo bilo osiromašeno ratom i krivim odlukama, glavnina naših aktivnosti usmjerila se prema stručnim, društvenim i kulturnim područjima. Ukrzo je postalo jasno da ta područja interesiraju naše članove, koji su se počeli priključivati pojedinim sekcijama, ovisno o sposobnostima i afinitetima. Osobno sam se najviše angažirao u pjevačkom zboru, ali i u uređivanju *Glasnika*, te sudjelovanjem na godišnjim planinarskim izletima.

Svjedok ste i sudionik osnivanja AMACIZ-a. Možete li podijeliti s nama neka sjećanja i anegdote iz tog vremena?

Bilo je to neko „herojsko“ doba, svi su bili za zajedništvo, stvarala se nova država, dominirali su plemeniti ciljevi. I *alumni* djelovanje bilo je segment toga. Ponosili smo se svakim uspjehom. Sjećam se i danas s koliko smo entuzijazma pripremali obilježavanje 10. godišnjice djelovanja AMACIZ-a. Odborom za obilježavanje rukovodio je pok. Antun Ćapeta, izvrsni organizator s iskustvom iz PLIVE i Univerzijade 1987. Mislilo se na sve moguće detalje – izdana je knjižica o AMACIZ-u, adresar članova, organiziran je uspješan ples u Esplanadi, koncert zbora, izložba likovne sekcije, a posebno pamtim velebni izlet vlakom 350 sudionika u Klanjec i Zelenjak. Vijorila se i posebno izrađena zastava posvećena 10. godišnjici. Dakle, entuzijazam je bio na vrhuncu.

AZ Vladimir Prelog jedna je od najaktivnijih, a svakako najprepoznatljivija sekcija AMACIZ-a. Ipak, u njoj je sve manje studenata ili *alumna* našeg Fakulteta. Zašto je tako, ima li načina da se taj trend okrene?

Istina, zbor je počeo pretežito s kolegicama i kolegama koji su završili naš fakultet i radili u tadašnjem gospodarstvu, na fakultetima ili različitim ustanovama. Nažalost, ni na samom početku nije bilo mnogo studenata, tek pokoji, npr. Marko Rogošić ili Snježana Osmak. Bilo ih je nekoliko s Prehrambeno-biotehnološkog fakulteta, zahvaljujući prof. Jasni Vorkapić-Furač. No, nakon diplomiranja mladi su pjevači otišli za poslom, karijerom, a neki su i napustili Zagreb, pa im ne treba zamjeriti što su imali druge prioritete. Nakon nekoliko godina taj smo manjak nadoknadiли novim članovima s drugih fakulteta, tako da se zbor nastavio razvijati. S vremenom smo postali praktički *alumni* zbor cijelog Sveučilišta u Zagrebu. U tome nema ništa loše, ali slažem se, bilo bi jako dobro kada bi nam se priključili i studenti i zaposlenici FKIT-a. Svake godine pozivamo ih objavom plakata, te preko mrežnih stranica AMACIZ-a i Fakulteta. Očito trebamo pomoći Fakultetskom vijeću i Studentskog zbara, ili pak koristiti neki originalni način promocije. Nažalost, nije pomogao niti veliki uspjeh zbara *Concordia discors* s Filozofskog fakulteta, koji bi i našim studentima mogao biti uzor kako studenti mogu, uz pomoći Uprave fakulteta, stvoriti prestižan zbor.

AMACIZ je najstarija *alumni* udružna na Sveučilištu, a dugo vremena bila je i najaktivnija. Što su druge *alumni* udruge na Sveučilištu naučile od nas, a što mi danas možemo naučiti od njih?

S položajem u AMAC-u Sveučilišta zaista se možemo ponositi. Bilo je više primjera u kojima su naše oblike rada i organiziranja, kao npr. *Glasnik*, kolokvije, sekcije, preuzele kasnije stvorene udruge. Nekoliko naših članova prenijelo je iskustva AMACIZ-a i u organiziranju Saveza AMAC-a na Sveučilištu (B. Kunst, Š. Cerjan Stefanović, H. J. Mencer, pa i ja). S druge strane, neke su udruge uspostavile aktivni odnos pri zapošljavanju završenih studenata, imaju kvalitetnu elektroničku komunikaciju, uređene prostore ili klubove za druženje svojih članova itd. Te pozitivne primjere mogli bismo, uz pomoći Uprave Fakulteta, primijeniti i kod nas.

Uloga AMACIZ-a još se ne može mjeriti s ulogom *alumni* društava u zemljama s duljom tradicijom, o čemu ste govorili i na Saboru Saveza AMAC-a (*Glasnik* br. 51). Što bi AMACIZ trebao poduzeti po tom pitanju?

Svjesni smo da je za punu *alumni* aktivnost preduvjet zdravo gospodarstvo, u kojem bi naši članovi na utjecajnim položajima mogli financijski, kadrovski i organizacijski pomoći Fakultetu i AMACIZ-u. To je očito u ovom kriznom vremenu teško ostvarivo, ali vjerujem da niti ova kriza ne će vječno trajati. Dakle, bez obzira na to hoće li se obnoviti prijašnja industrija, ili će nastati niz malih ili srednjih poduzeća u kojima se zapošljavaju naši bivši studenti, šanse postoje. Važno je ne odustati i biti stalno u kontaktu sa svojim bivšim studentima. I Fakultet može pomoći u ostvarenju *alumni* ideje, definiranjem razvojnih potreba, angažiranjem najboljih predavača iz gospodarstva u dijelu

nastave, te općenito njegovanjem dobrih kontakata s *alumnima*. Uostalom, *alumni* aktivnost se, ne bez razloga, vrednuje prilikom evaluacije fakulteta. Dakle, interes treba biti obostran.

Na žalost, Društvo stari. Aktivni mlađi članovi mogu se nabrojiti na prste. Kako osigurati da AMACIZ opstane i dočeka svoju 50. godišnjicu?

Djelomično sam odgovorio već u prethodnom pitanju. Fakultet bi uz to, zajedno s AMACIZ-om mogao pojačati napore pri usmjeravanju studenata i pomoći u njihovu zapošljavanju. Na taj način bi i mlađi, još za studija, vidjeli korist od vezanja uz *alumni* organizaciju, što bi trebalo održati i nakon njihova zapošljavanja. U razvijenijem društvu, kojemu i mi težimo, postoji veza između kvalitete fakulteta koji ste završili i mogućnosti zapošljavanja. Paralelni rad na podizanju kvalitete studija, razvoju gospodarstva i pomoći pri zapošljavanju *alumna*, uvjeren sam, privući će i mlađe članove. Jasno, osim tog egzistencijalnog pitanja, dobrodošli su i angažmani mlađih u sekcijama društva.

I za kraj, koja su Vam najljepša sjećanja vezana uz AMACIZ u ovih 25 godina?

Najljepša sjećanja vezana su za neke najuspješnije akcije AMACIZ-a. Tu svakako treba spomenuti osnivačku skupštinu s preko 400 sudionika, koja je odisala entuzijazmom i željom da se napravi nešto novo i korisno. Nadalje, velebna je bila proslava 10. godišnjice, sa svim popratnim sadržajima, među kojima izdvajam već spominjani izlet, gdje smo pod zastavom AMACIZ-a otpjevali „Lijepu našu“ u Zelenjaku, pred spomenikom hrvatskoj himni. U taj niz lijepih sjećanja svakako pripadaju koncerti našega zbara u Hrvatskom glazbenom zavodu, čija dupkom puna dvorana svjedoči o povezanosti naših *alumna*, bez obzira bili oni na pozornici ili u publici. Sjećam se i lijepih likovnih izložbi, a da ne govorim o uspjehu *Glasnika*, pogotovo od kada je tiskan u boji, i koji predstavlja vrijedan dokument cjelokupne djelatnosti AMACIZ-a.

Hvala Vam na ovom razgovoru, i na svemu što ste učinili za AMACIZ!

Razgovarala: Jelena Macan

IZ ALŽIRA DO FKIT-a

We all love our homes – that is a fact – but we also have to agree that life is what happens outside our comfort zone. I believe that moving to another country is a pretty hard thing to do; however, it is rewarding and exciting at the same time, especially when you do it for a better education and for your own future.

Six months ago, I left Algeria with two suitcases and a mind full of dreams about excelling at my choice of being *a better chemist*. Even after all those months, I still remember arriving at Zagreb airport – not only because I landed in a majestic country, but because I was about to rejoice and live my experience of studying and travelling abroad without the company of my family and friends.

Facing differences from your home country is a big part of being an Erasmus student. The language, culture, and food will obviously be different from home. But more than just that, I was scared that people would judge me for being different and that it would be hard to make friends. I was skeptical about the step I was going to take: to move and engage with people from different backgrounds. Although I had learned English in Algeria, I found it hard to understand other students at first, as they speak very fast. After a few difficult months, however, I settled in with the help of my roommates – and now very good friends – Kenza, Ludi and Amanda. I can say I've made great friends for life. Especially, I would like to thank Ludi for always cheering me up and showing me the bright side of life.

The first two months at the University were very tough. Today, when I look back, I cherish the confidence I gained in communicating with my professors and co-workers, in standing up for my choices and by staying strong even in the oddest situations. No institution can teach you the experience of growing up, the importance of being motivated and the value of hard work. You won't learn unless you deal with a few struggles. Now, halfway through my exchange program, I can say I had the best time of my life in the last six months.

U akad. god. 2014./15. gost Zavoda za elektrokemiju Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije je Noura Touabi, doktorandica sa Sveučilišta M'Hamada Bougare u alžirskom Boumerdèsu, koja je u Hrvatsku došla preko programa Erasmus Mundus. Donosimo njezine dojmove o boravku u našoj zemlji i na našem Fakultetu.

Being at the Department of Electrochemistry has made me a lot more open and accepting of other people's ideas. I learned to be responsible, considerate, patient and not to give up. I'm really satisfied with my relationship with my colleagues and especially with my advisor Prof. Sanja Martinez. She is very supportive! I really appreciate the warm relation and the respect between us.

Now, about Zagreb: the city is so green (in the summer, of course)! The blooming flowers always make me feel in peace. There are a lot of beautiful places that I love such as Park Maksimir, Jarun, Bundek, Zrinjevac... Another thing I like about the city is its specific architecture, which is very different from Algeria. People in Zagreb are, in general, very kind and friendly, and there is a great and welcoming international atmosphere.

As much as I have been enjoying my life here, there are times, of course, when I miss home. In these times I always remember that I am here for a good reason. In life, there will always be the need for sacrifice. In my point of view, sacrificing time away from home in exchange for a good degree is an essential investment. Sometimes, when the difficulties hit me, it is hard to see it that way, but I'm sure I eventually will after getting my final results.

I'd like to end thanking those who have made this experience possible: my advisors, Prof. Moussa Bounoughaz and Prof. Sanja Martinez for their patience and help; the Erasmus Mundus program and Cardiff University for giving me this opportunity; the University of Zagreb and all the staff of Faculty of Chemical Engineering and Technology for the warm welcome; my country and all the institutions that have participated in my career; and, last but not least, I'd like to give a very special thanks to my parents, to my siblings, to Linda and to my fiancé, Hassein, for being the light of my life.

Noura Touabi

Institut makromolekulske kemije u Pragu

U snježno zimsko jutro 1. veljače 2005. uputila sam se na šestomjesečnu avanturu u Prag. Zahvaljujući stipendiji Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa za boravak u inozemstvu u sklopu doktorskog studija, započela je moja suradnja s kolegama na Institutu makromolekulske kemije Akademije znanosti Češke Republike u Pragu, koja traje i danas. Prag i Institut oduševili su me već pri prvom susretu. Institut makromolekulske kemije osnovao je 1959. profesor Otto Wichterle, koji je bio i njegov prvi direktor. Pod njegovim vodstvom Institut je proslavila proizvodnja mekih kontaktnih leća u 1960-ima i intraokularnih leća u 1980-ima.

Zgrada Instituta ima dvije podzemne razine, prizemlje i sedam katova, ukupno deset katova. Na svakom katu s jedne strane hodnika su laboratoriji, a s druge uredi. Opremljen je vrhunskom znanstvenom opremom, dostupnom zaposlenicima Instituta i vanjskim korisnicima. Institut djeluje u nekoliko zavoda: Supramolekulski sustavi i samoasocijacijski procesi, Biomakromolekulski i bioanalogni sustavi, Polimerni materijali i tehnologije, Struktura i dinamika makromolekula, Polimeri za primjenu u optoelektronici i energiji. U sklopu Instituta je i velika knjižnica s brojnim znanstvenim časopisima iz područja znanosti o materijalima, velika predavaonica i nekoliko manjih predavaonica, te kantina.

Od 1967. Institut svake godine (ponekad i dvaput) organizira međunarodni skup o polimerima, dobro poznati *Prague Meeting on Macromolecules* (PMM), koji se održava pod pokroviteljstvom IUPAC-a. Do danas ih je održano 77.

Kako je Prag grad umjetnosti i kulture, Institut ni u tome ne zaostaje te se u prizemlju svaki mjesec organiziraju izložbe mladih perspektivnih autora. Od 1995. Institut u suradnji s UNESCO-om i IUPAC-om organizira devetomjesečni program usavršavanja *UNESCO/IUPAC Postgraduate Course in Polymer Science*, za mlade magistre i doktore znanosti (ispod 35 godina) u području znanosti o polimerima.

Sudionici se uključuju u široki spektar istraživačkih projekata pod vodstvom iskusnog mentora iz Instituta. Tijekom studija pohađaju predavanja i vježbe na temu znanosti o polimerima koje održavaju stručnjaci Instituta, a na kraju održavaju završno izlaganje svojeg znanstvenog rada u sklopu projekta. Podatci o UNESCO/IUPAC studiju mogu se naći na mrežnim stranicama Instituta (www.imc.cas.cz).

Spomenuti studij upisalo je nekoliko završenih studenata FKIT-a. Ana Šitum 2013./14. radila je na projektu doc. Miroslava Šloufa, voditelja Odjela za morfologiju i reologiju polimernih materijala, s kojim surađujem već deset godina. Iduće godine Massimo Ujčić primljen je na navedeni studij i postao suradnik mojeg kolege dr. Ivana Kelnara sa zavoda Polimerni materijali i tehnologije, čiji je predstojnik svjetski priznati znanstvenik Libor Matějka. Studentima je osiguran besplatan smještaj u hotelu Akademije znanosti Češke Republike. Kako u Institutu i u hotelu borave znanstvenici iz cijelog svijeta, moji bivši studenti i ja stekli smo poznanstva koja su oplemenila naše živote. Institut ugošćuje strane predavače koji iznose svoja znanstvena dostignuća, a također organizira Dane otvorenih vrata i znanstvene kolokvije. Kolokviji traju nekoliko dana i na njima kolege iz Instituta izlažu svoja dostignuća, te se tako međusobno bolje upoznaju i povezuju. Institut strancima nudi besplatan tečaj češkoga jezika, a svojim zaposlenicima tečajeve stranih jezika.

Nakon 10 godina mogu reći da je Prag bio i ostao moja ljubav. Ostvarila sam sjajnu suradnju s češkim kolegama, stekla brojna poznanstva, upoznala krasne ljude iz cijelog svijeta, a najvrjedniji su predivni prijatelji na koje uvijek mogu računati, bilo u znanstvenom, bilo u ljudskom pogledu.

Nina Vranješ Penava

Tijekom 10-mjesečnog boravka u Pragu sudjelovala sam na raznim projektima, kao što su ispitivanje mikrostrukture i mikromehaničkih svojstava polimernih mješavina, te ispitivanje morfologije i karakterizacija biorazgradivog polikaprolaktona punjenog titanijevim dioksidom. Projekti su uključivali suradnju s ortopedima radi ispitivanja materijala koji služi kao zamjena za zglob kuka, a u suradnji s proizvođačem elektronskih mikroskopa radili smo na unaprjeđenju nove generacije 3D pretražnih mikroskopa. Naučila sam razne metode pripreme uzorka za mjerjenja i imala priliku raditi s različitim instrumentima.

Rezultate smo predstavili u tri izlaganja, od čega je zadnje bilo u sklopu skupa za mlade znanstvenike *Career in Polymers*. Budući da je skup međunarodnoga značaja, osim polaznika UNESCO/IUPAC studija svoj su rad predstavili i kolege s instituta i sveučilišta u Španjolskoj, Japanu, Kanadi i drugim zemljama.

Kroz rad na Institutu i suživot s ostalim polaznicima studija, mojim novim prijateljima, upoznala sam različite kulture i običaje što je najvrijednije iskustvo, te smo zajedno otkrivali ljepote Praga i Češke.

Ana Šitum

Ana Šitum je nakon završenog UNESCO/IUPAC studija dobila posao u tvrtki ExxonMobil u Pragu, na mjestu inženjera za tehničku podršku korisnicima.

Dr. sc. Nina Vranješ Penava (sjedi) s kolegama na Institutu. Slijeva na desno: dr. sc. Hynek Beneš, mentor dr. sc. Zdeněk Horák, dipl. inž. Věra Hašová i tehničarka Ivana Novotná.

Dragi *alumni* i prijatelji, članovi AMACIZ-a!

Prema novom Zakonu o udrugama (NN 74/14), AMACIZ je dužan imati potpunu evidenciju članova, što uključuje njihove osobne podatke. Stoga Vas molimo da ažurirate svoje podatke, čime ćete osigurati i redovito primanje *Glasnika*! To možete učiniti:

- ispunjavanjem formulara na mrežnim stranicama AMACIZ-a,
<http://www.amaciz.hr/novosti-2/vazno-obnova-podataka-o-clanstvu/>
- slanjem dolje navedenih podataka na adresu AMACIZ-a:

AMACIZ

**Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije
Marulićev trg 20
10000 Zagreb
amaciz@fkit.hr**

OBNOVA PODATAKA (molimo da popunite sve podatke!)

Ime i prezime:

OIB:

Datum rođenja:

Adresa stanovanja (ulica i kbr, grad s poštanskim brojem, država):

Telefon:

e-pošta:

Stručna spremna / zanimanje / radno mjesto:

Godina učlanjenja:

Molimo Vas da nas obavijestite i ako iz nekog razloga odustajete od članstva u AMACIZ-u.

Susret generacije „64“

U jesen davne 1964. upisalo se na Kemijsko-tehnološki odjel Tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 209 brutoša iz svih krajeva bivše Jugoslavije. Tijekom prve godine neki su shvatili da kemija nije ono što najviše žele raditi u životu, tako da je studij nastavilo nas 185. Diplomiralo nas je 161, najviše u apsolventskom roku (100) stekavši titulu diplomiranog inženjera kemije, dok su se ostali nečujno izgubili s Fakulteta. Životi, sudbine i karijere odveli su nas u različitim smjerovima, rasuli posvuda po svijetu. Međutim, većina je ostala u domovini, zaposlivši se na fakultetima, školama, institutima i u kemijskoj industriji, koja je u to vrijeme bila jedna od najvažnijih grana gospodarstva.

Mnoge su godine prošle otkad smo se zadnji put vidjeli. Ipak se našla mala i vesela skupina entuzijasta koja je odlučila sakupiti generaciju. Nakon lokalnog i međunarodnog dogovaranja odluka je pala: susret u Zagrebu 24. listopada 2014. Uslijedilo je beskrajno mnogo telefonskih razgovora, e-poruka i administracije. Korak po korak dolazili smo i do onih najudaljenijih: Andreje i Višnje u SAD-u, kao i do bližih: Marice i Mirjane u Njemačkoj, Bojana u Švicarskoj, Sonje u Austriji, te Mirsade i Vere u Bosni i Hercegovini.

Proslavi pedesete obljetnice upisa na Fakultet odazvalo se nas 69. U 14 sati okupili smo se u istoj zgradi u kojoj smo se prvi put sreli i upoznali, kako bi se prisjetili

uspomena iz studentskih klupa, raznih zgoda s predavanja i laboratorijskih vježbi, međusobnih simpatija pa i ljubavi, te učvrstili priateljstva i sreli prijatelje koje nismo imali prilike vidjeti od završetka studija. Strah i uzbuđenje miješali su se pri ulasku u veliku predavaonicu na Marulićevom trgu 20. Hoćemo li se prepoznati? Kakav će biti osjećaj kad se sretнемo? Uslijedila je bujica emocija i sreće, toplih očiju i zagrljaja. Bio je to susret za pamćenje. Kao da je vrijeme stalo. Malo bora i pokoja sijeda, ali mladost, toplina i vrednina su ostali.

Skup je pozdravio dekan, prof. dr. sc. Bruno Zelić, koji nas je podsjetio da je Fakultet prije nekoliko dana, 20. listopada, proslavio 95. obljetnicu Kemijsko inženjerskog studija. Podsjetio nas je i na brojne istaknute znanstvenike koji su postavili temelj Fakulteta na kojem se do danas obrazovalo više od 5.500 diplomiranih studenata, 1.100 magistara znanosti te oko 590 doktora znanosti. Osvrnuo se i na sadašnja postignuća Fakulteta te mogućnost da se za četiri godine Fakultet preseli na novu adresu – sveučilišni kampus na Borongaju.

U nastavku smo obišli Zavod za analitičku kemiju, gdje se svatko prisjetio svojeg radnog mesta, pokusa koji su se tada izvodili te ostalih dogodovština na vježbama. Upravo je tijekom studiranja rad u laboratorijima imao velik utjecaj na naše kolegjalne i prijateljske odnose, po čemu se vjerojatno razlikujemo od drugih fakulteta.

Nakon zajedničkog fotografiranja prošetali smo do Hotela Palace, gdje je uz ručak i po koju čašu vina nastavljeno prepričavanje dogodovština iz studentskih dana. Uz obnavljanje uspomena popraćenih smijehom, ovaj dio naše proslave vrlo je brzo protekao. Shvativši kako je lijepo prisjetiti se zajedničkih studentskih dana, lijepih i manje lijepih događaja, ozbiljnih problema ali i veselih nestasluka, već se neko vrijeme sastajemo u pivnici Medvedgrad svake prve srijede u mjesecu. Svatko tko dode je dobrodošao!

Stanka Zrnčević

Generacija studenata upisanih 1964. na Kemijsko-tehnološki odjel Tehničkog fakulteta u Zagrebu

Iz rada sekcija

Akademski zbor *Vladimir Prelog*

U dvorani Hrvatskog glazbenog zavoda, koja je bila popunjena do posljednjeg mesta, Zbor je 8. ožujka održao svoj 24. godišnji koncert. Program je predstavljao repertoarni iskorak u odnosu na dosadašnje i to u smjeru osvremenjivanja. Specifičnost koncerta bili su i brojni solisti, članovi zbora, kojima je ovo bio prvi javni nastup, te gosti, koji su u pojedinim skladbama pružili instrumentalnu podršku. Dirigentica je bila Iva Juras.

Solo nastup S. Trajkova

Završnica koncerta

Osvrt na Godišnji koncert održan 8. ožujka 2015.

Koncert je započeo izvedbom skladbe *Hear My Prayer* (M. Hogan) u kojoj je došla do izražaja punina glasova i izražajnost svih dionica zbora. Potom je izведен *Laudate Dominum* (W. A. Mozart), prekrasna pjesma u kojoj je dominirao lijepi, čisti, visoki sopran solistice Antonije Ivković, uz klavirsku pratnju Konstilije Markota. U trećoj skladbi, *Dremle mi se, dremle* (obr. Krsto Odak), debitirala je sopranistica Sonja Katanec-Franković koja je pokazala sposobnost interpretacije i najtiših dijelova ove sjetne pjesme, što nije lako ni u skusnjijim pjevačima. Također folklorna, ali posve drukčija bila je *Makedonska humoreska* (Todor Skalovski) gdje je egzotičan solo izveo tenor Ivan Martinčić. Izvedba je bila atraktivna od početka do kraja: karakterističan sedamčetvrtinski ritam, „razgovor“ i preklapanje dionica, usporavanje u sredini i onda ubrzanje i pojačanje do samoga kraja, izazvali su kod publike frenetičan aplauz.

Slijedila je poznata pjesma koja uvijek izaziva simpatije publike, *Nobody Knows* (obr. B. Starc), gdje je basovsku dionicu, uz zbor, izveo također debitant Goran Ćirić. Crnačku duhovnu skladbu *Kumbayah* (obr. Iva Juras) izvela je članica zbora Jadranka Roša, čiji se zvonki sopran u potpunosti nadopunjavao sa snažnim zborским dionicama. Zatim je pjevnu skladbu *Amazing Grace* (J. Newton, obr. Iva Juras) uz zbor otpjevala solistica Ivana Galić, koja je pokazala svoje glasovne mogućnosti u interpretaciji američke soul glazbe.

Nakon stanke, u kojoj je bilo vremena za susrete s publikom, alumnima, poznanicima i prijateljima, slijedio je drugi dio koncerta. Solistica je ponovno bila Ivana Galić, a prva pjesma bila je uspavanka *Sleepsong* (B. Graham, R. Løvland, obr. D. Earley). Nakon nje je pjesmu *Raindrops* (B. Bacharach) kao

solist vrlo korektno izveo član zbara Saša Medić, dok je za klavirom bila Konstilija Markota. Saša se prihvatio mikrofona kao pravi zabavljač, tako da je izvedba bila u skladu s karakterom skladbe. Uslijedila je skladba nekada popularnih Beatlesa, *Obladi, Oblada* (J. Lennon, P. McCartney, obr. B. Ives), sa simpatičnim solističkim nastupima mladih Danijele Ivanović i Domagoja Čveka, koji su uz ples dočarali životnu sreću Desmonda i Molly. Atraktivni aranžman tražio je od zbara prave ritmičke i glasovne bravure. Nakon ove vesele pjesmice slijedila je poznata skladba grupe ABBA *I Have a Dream* (B. Andersson, B. Ulvaeus) u kojoj je pjevala solistica Marijana Erk, a za klavirom je bila Konstilija Markota. Tu pjesmu punu optimizma i sna o lijepoj budućnosti debitantica je izvela vrlo korektno, a zbor ju je pratio punim glasom, sve do umirujućeg kraja.

Prava atrakcija koja je izazvala oduševljenje publike bio je nastup Stojana Trajkova s pjesmom *Day-O* (H. Belafonte, obr. Iva Juras), u kojoj su ga osim zbara pratili i Branko Trajkov (djembe) i Tomi Novak (kontrabas). Pjesma berača banana izmamila je aktivno sudjelovanje publike, ritmičko pljeskanje i dugi aplauz na kraju pjesme. Malo smirenje donijela je pjesma *Iznad duge* (Harburg/Arlen), iz filma „Čarobnjak iz Oza“, o zemlji iz sna... Koncert je završio pjesmom *Up Above My Head*, u kojoj je solistica bila Ivana Galić, na gitari Darko Horvat, a u pratnji su bili i Branko Trajkov i Tomi Novak. Ta gospel pjesma o glazbi koja lebdi iznad svih i predstavlja sinonim za nebo, izmamila je sudjelovanje publike, pljeskanje i ponavljanje. Zahvalama solistima, pratnji i dirigentici završila je ova lijepa glazbena i zabavna večer.

K. K.

Fotografije: Zlatko Đuran

Planinarska sekcija

PO ŽUMBERKU – OD TUMULA DO „TULUMA“!

23. studenoga 2014.

Nakon godinu dana put nas je ponovno naveo na Žumberačku goru, najviši dio unutrašnje Hrvatske, iako smo visine ostavili za neku drugu priliku! Žumberku smo ovaj put pristupili županijskom cestom iz istočnog smjera, uz samu granicu sa Slovenijom, dolinom rječice Bregane. Još na početku, nedugo iza Grdanjaca, napravili smo dulju pauzu za jutarnju kavici i razgledanje Bio parka „Divlje vode“, popularnog izletišta s ribnjakom i malim zoo-vrtom. Nakon što smo preživjeli „adrenalinsku“ vožnju podugačkog busa (zbog opet velikog interesa!) zavojitom cestom kroz središnji Žumberak, stigli smo do Budinjaka, velikog regionalnog središta u starijem željeznom dobu. Kratkim usponom na vrh brda iznad Budinjaka posjetili smo još jednu kulturno-povijesnu znamenitost ovog kraja, temelje grkokatoličke kapele sv. Petke karakterističnog četverolisnog tlocrta (poput djeteline), koji se nalaze pokraj današnje rimokatoličke kapele sv. Petrone izgrađene 1827. Kapela sv. Petke je zbog dotrajalosti srušena 1841. pa je zbog nedostatka drugih nalaza vrijeme njezina nastanka još nepoznato, ali njezini ostaci svjedoče o jednoj od najzanimljivijih žumberačkih crkava.

Usput uživamo na prekrasnom suncu, uz kratak i očaravajuć pogled na Kamniške Alpe, da bismo se potom „u pratinji magle“ spustili u središte Budinjaka te otuda započeli obilazak arheološkog parka Budinjak – Bratelji. Park, osnovan 2004., obuhvaća dva arheološka lokaliteta: Budinjak iz starijeg željeznog doba (9 – 6. st. pr. Kr.), i Bratelji iz rimskog ranocarskog razdoblja (1 – 2. st.), povezana lijepom i nezahtjevnom šetnicom – „Stazom kneževa“. Ime je dobila po nekad najvećem tumulu na budinjačkom groblju, kneževskom tumulu 139 (knez i kneginja koji su tu pokopani živjeli su u 8. st. pr. Kr.). Stazu dugu 4,2 km prošli smo za oko 2 sata, krećući se „kružno“, od grobnih humaka (tumula) na početku sve do zadnje (desete) lokacije, u zaselku Bratulji. Na trećini obilaska nakon silnih tumula s početka staze, priredili smo i jedan naš „tulum“ na žumberačkim drvima, prisjećajući se djetinjstva uz kruh i mast, sol i šećer(!)... Još usputno zaustavljanje u Stojdragi, točno podno Milenijskog križa, i posjet Žumberačkom uskočkom muzeju pri župi sv. Jurja popraćen s nekoliko riječi nadahnutog žumberačkog biskupskog vikara Milana Vranešića, koji nas je počastio i domaćom rakijicom i tako nam riješio“ pitanje aperitiva uoči ručka (predjelo smo već riješili!). Ručak u restoranu Bio parka „Divlje vode“ (istog onog s jutarnje kavice!) nije nikoga ostavio gladnim ili nezadovoljnim, a papali smo (naravno) svježe pastrve iz njihovih ribnjaka!

Stigne li se više toga vidjeti i doživjeti u jednom kratkom zimskom danu? Ako uopće možete nabrojiti (bez gledanja) sva mesta i događanja!

Tekst i snimci: Damir Markić

Kruh, mast...i sjećanje na djetinjstvo

Na temeljima crkve sv. Petke

„TERRA SANCTI MARTINI“ (Na „Oproštaju“ s vlakom!)

14. prosinca 2014.

Došel je kraj godine i vrijeme za (još jedan) tradicionalni izlet – onaj oproštajni od aktualne, izletima bogate 2014. godine. Kak' nastojimo naći nekaj blizu, u okolici Zagreba, konačno smo realizirali već dulje vremena živuću ideju naših dugoselskih prijatelja da dojdemo u „zemlju sv. Martina“ – u Dugo Selo u podnožju Martin brega (visine 205 m), smješteno na dodiru posavske ravnice i Prigorja.

Krenusmo u pol deset (živjeli „pospanci“!) s Glavnog (prek' 50 ljudi, napunismo cijeli vagon!) i za pol vure smo „doklizali“ do Dugog Sela... stvarno nema do „cuga“, naravno ak' ti ne pobegne... a možda i bi da voditelj izleta ni na vreme skužil da se uskoro menja vozni red i to od – 14. prosinca, se razme – baš kad mi putujemo! Tak' je lepo kad te netko drag dočeka, a to moj prijatel Zdravko zaista jest (znam to već skoro trideset let). I onda odšetamo u centar na jutarnju ka... joj... ne odmah! Nemre sve uvek „po šabloni“, jer su nam u obližnjoj točioni Vinarije Sesan upriličili degustaciju njihovih kvalitetnih vina s obližnjih pitomih bregih Štokorovca, praćenu i „malim“ (klope je i ostalo!) gablecom s domaćim suhomesnatim i inim proizvodima.

Mi smo uzvratili kupnjom vinca (božićni blagdani su blizu) i potom se skupili u centru „pod vurom“, pa krenuli do Kulturnog centra, u posjet vrlo simpatičnom božićnom sajmu – Andeles festu, gdje nas je dočekala i pozdravila naša draga priateljica Nada, bračna družica našeg domaćina Zdravka, i gde smo si kupili podosta „cukrenih“ prigodnih božićnih poklona. Nakon toga došlo je konačno vrijeme i za hodanje! Unajmljenim busom vozimo se do početka ljepe Poučne staze „Martin breg“, kojom za dva sata laganog uspona (i učenja!) i svladane visinske razlike od oko 100 metara stižemo na slikoviti Martin breg i do poznate crkve sv. Martina, najznačajnijeg spomenika kulture prve kategorije na ovom području, koji datira iz 1209. i danas je u ruševnom stanju. Tu nas je ponovno dočekala naša „domaćica“ Nada, koja nam je održala nadahnuto kraće predavanje o samom objektu, povijesti kraja i ulozi sveprisutnog sv. Martina, zaštitnika župe, grada, vinograda... pa ni slučajno ispod crkve drvena skulptura tog poznatog sveca, kao ni „zajednička“ fotka s njim naše grupe planinara! Sumrak se spremao pa protegnusmo korak do restorana-konobe „Koštue“ u naselju Prozorje (dvadesetak minuta od crkve). Ako kome ni pasal taj pravi i dobro pripremljen zimski meni, nek' mi se javi – ja mu plaćam „repetitio“ (a on eventualno „mater studiorum“... kaj je nama u studentsko vreme bila „litra i voda“!). Slijedi druženje, a da nas staza nije „na mrtvo umorila“, pokazalo se s prvim taktovima žive glazbe! Nakon kratkog osvrta pročelnika na prošlu i iduću izletničku godinu, vraćamo se busom u Dugo Selo na kolodvor ... a prava je sreća da sam dilemu oko povratka rješio izborom kasnijeg vlaka! Tak' je završil i posjet području o kojem su najstariji pisani tragovi još iz 13. st., i baš me nekak' sram da je Amacizovcima trebalo dobroih 800 godina da odemo tak' blizu Zagreba!

Izvješće i snimeci: Damir Markić

IZLET U (NE)POZNATO!?

Izvješće s „nultog“ izleta, 1. veljače 2015.

Tako je glasio poziv, uz alternativnu verziju – „U neočekivano“, prvi takav nakon onog iz „davne“ 2010. (kojeg mnogi još pamte i spominju) i odmah se mogu „pohvaliti“ da je ispunio svrhu. Naime, usred kalendarske zime i nakon zimske pauze, kao prvi ovogodišnji izlet ponovno sam odabrao nešto ne prezahtjevno, „ravniciarsko“, te da se veže na javni prijevoz (čime me lišava brige oko broja prijavljenih, veličine busa i sl.), pa nema razloga da bude otkazan! Pored svega navedenog, „red“ je da se pokatkada poigramo „skrivača“... zafrkancija u neizvjesnosti, bar do početka izleta u Podsusedu, gdje su konačno, uz jutarnji topli napitak i krafne kao simbol „fašničkog“ vremena, svi pristigli dobili onaj „pravi“ letak, s uobičajenim detaljnijim programom. Suprotno mojem očekivanju iznenađenje je ponovno uspjelo, jer nisam čuo da je netko pogodio ili bio „blizu“! Možda i nije čudo, jer u pitanju je jedna planinarski netipična staza, mnogima slabo poznata... iako „hodački“ (oko 12 km!) može konkurirati i nekim uobičajenim planinarskim turama. Procijenite sami: po savskom nasipu – uz ili ispod „4M“ tj. četiri zagrebačka mosta, od Podsusedskog, ispod Jankomirskog i Jadraninskog, do starog Savskog mosta... pa na „tresku“ ili bus i doma!

Doček pred kolodvorom u Dugom selu

Pa ipak je to Oproštajka...!

Kod prvog – Podsusedskog mosta

Nismo samo tak' projurili kroz izlet... pa prepuštam pero spontanom dojmu jedne sudionice.

Damire, iznenađeni neobičnom stazom o kojoj ne bismo ni sanjali, krenuli smo veseli kaj ne bu pentranja po blatnim šumama i gorama. Tako, s noge na nogu, uz nove vizure grada, viceve, smijeh i čavrjanje, odradili smo svojih 10 km. Tko bi rekao!? Nije uopće bilo teško, ali danas sve boli. Očito smo malo zahrdali od prošlog druženja.

Naravno, tvojim izmenađenjima nikad kraja. Samo sam čekala kaj buš na Jarunu izvadil iz ruksaka koji je uvijek potežak. Primjereno vremenu bilo je to plinsko kuhalo na kojem si nam skuhao fino crno vino, a Sandra se potrudila da nas počasti svojim delicijama i zato Vam oboma veliko hvala.

Ni blaga kišica i pokoja pahulja snijega nije utjecala na raspoloženje ove vesele skupine hrabrih avanturista. Šlag na sve bilo je druženje u restoranu „Stara Sava“, uz pucketanje vatrice u krušnoj peći, finu picu i pivicu, a naš šarmantni i na šalu uvijek spremam Jakov zabavljao nas je svojim vedrim duhom... Na kraju smo odradili i onu putnu i puna srca krenuli svak svojoj kući.

*Veselim se sljedećem izletu i šaljem ti par fotki za spomen.
Pozdrav tebi i Sandri,*

Lidija

P.S.: Da će ovaj veseli, prvi ovogodišnji izlet biti ujedno i zadnji za jednog od naših najvjernijih Amacizovaca, našeg dragog Mladenčeka – Mladena Ponjana, tada nismo mogli ni sanjati, no malo više od mjesec dana potom, 5. ožujka, on je tragično preminuo... Iza njega su ostali njegova i naša Višnja, s dvojicom krasnih sinova, ostala je nevjerica i tuga, a ostala je i pregršt njegovih pjesničkih bisera, kao zalog vječnog sjećanja na jednog divnog prijatelja...

Tekst: Damir Markić

Fotografije: Damir Markić, Nevenka Bukovinac

GLASNIK SUDBE

**Svatko neki dan
Svoj snatri.
I svatko Ga smjerno čeka...**

**Da Pegazom
Put zapraši...
GLASNIK SUDBE, iz daleka!**

**Noseći nam
GLAS OD SREĆE.
Nešto, što nam Dušom piše.**

**Možda Ljubav...
Možda Zdravlje... Il'
Dukata
Malo više!**

**Meni GLASNIK
Nosit neće, nit'
CEKINE, niti
KRUNE...**

**BISAGE će
Njegove biti...
PJESMARICA MOJIH PUNE!**

**10. 9. 2014.
mladenček**

PO SAMOBORSKOM GORJU – S OŠTRCOM „U SREDINI“! (Imamo li izlet?!)

1. ožujka 2015.

Podnaslov treba pojasniti – naime u ovo „osjetljivo“ doba godine (neizvjesni vremenski uvjeti, ali i „epidemije“ raznih viroza i sl.) organizirati jedan zahtjevniji planinarski izlet pokazalo se rizičnim pothvatom... ali ovaj put ipak sa sretnim završetkom! Iako mi je prvotno zamišljena tura otprije poznata, poduzeo sam par dana prije izleta opsežno izviđanje. I dobro da jesam... Na terenu sam zatekao više snijega od očekivanog, pa tako i više propadanja, sklizanja, mokre obuće, lavine na stazi itd. Ne znam ni sam koliko puta sam tijekom te izviđačke avanture sam sebi rekel – ne, ne bu izleta... ma bu možda ipak... i tako naizmjence, no nikad ni bilo da nekak ni bilo, pa sam ipak prokužio jednu zanimljivu i lijepu dionicu. Na njoj su gore navedeni problemi bili ipak slabije izraženi, pogleda ne nedostaje i odluka je pala, jer jednom propušteno nikad nemreš vratiti...

GODIŠNJI IZLET NA RASTOKE

22. ožujka 2015.

Kao završnicu obilježavanja 25. obljetnice AMACIZ-a, Planinarsko-izletnička sekcija organizirala je tradicionalni godišnji izlet, ovaj put na Rastoke kod Slunja. Budući da Društvo trenutno nema povjerenika za prijave i uplate za izlet, uz pomoć predsjednika Društva morao sam preuzeti i tu dužnost. Olakšavajuća okolnost bila je da sam cijelu pripremu izleta na Rastoke već napravio za Dan Fakulteta (20. listopada 2014.). Taj je izlet otkazan zbog malog zanimanja djelatnika, što je prvi put u povijesti održavanja izleta za Dan Fakulteta!

Godišnji izleti AMACIZ-a nemaju problema s manjkom zanimanja, ove smo godine morali ograničiti broj sudionika. Dvama punim autobusima krenuli smo put Karlovca do Slunja i nakon otprilike 1,5 h stigli u Turistički centar *Mirjana & Rastoke* koji se nalazi uz samu cestu oko 4 km prije Rastoka. Nakon kratkog predaha radi jutarnjega osvježenja, krenuli smo u obilazak Rastoka uz vodičice, dvije *rastočke vile*, koje su nas iscrpno informirale o Rastokama, još nazvanima male Plitvice. Rastoke su nastale igrom prirode koja zelenoplave vode rijeke Slunjčice (izvorno Slušnica) preljeva preko sedrenih stijena u Koranu, stvarajući niz slapova (Vilina kosa i Stari buk), brzaca, malih jezera i kaskada.

Dalje nas je put vodio preko jednog od najstarijih mostova na ovim područjima u Donje Rastoke, do stare vodenice koja zahvaljujući gospodri Kati radi i proizvodi različite vrste brašna. Dok smo razgledavali vodenicu uz stručno objašnjenje gospođe Kate, sa stuba iznad vodenice začuo se glas: „Dobar dan profesore, ja sam Vaš student!“ Bio je to Klaudio Otočan, koji je završio Kemijsko-tehnološki studij, prijenio se mladom Rastovčankom i uživa u ljepotama Rastoka baveći se turizmom. Iskreno se razveselio ponovnom susretu sa svojim profesorima, Šteficom Cerjan Stefanović, Zvonimiroš Šoljićem, Antunom Glasnovićem i sa mnom.

Prvoga dana klimatskog proljeća nas smo se dvadeset i šesterom (a da nismo bili pogodjeni raznim virozama bilo bi nas i više!) pentrali po Samoborskom gorju, družeći se s njegovim najpoznatijim planinarskim vrhom – Oštrcom, te osjetili pravu planinarsku „vibru“ u prepunom domu Željezničar pod vrhom! Ma kaj da vam velim, recite sami – kaj nismo tu našli onu „zemlju punu života“! Za uvod u izlet, do polazne točke u selu Prekrije Plešivičko dopelali smo se lijepom „gornjom“ cestom kako bismo posjetili predivnu baroknu crkvu sv. Leonarda (lokalno i Lenarta) u selu Kotari, ispod sjevernih obronaka Plešivice. Ne znaš je li privlačnija iznutra (zaista smo je detaljno upoznali, susretljivošću župnika i gvardijana fra Petra Grubišića) ili izvana, posebno sa staze prema Oštrcu! Do Oštrca hodasmo stazom još pokrivenom nedavnim snijegom, a od njega se spuštali u Rude praćeni dahom i mnogim obilježjima nadolazećeg proljeća! Nakon taman dovoljno hodanja za sve (nikom pre malo, a srećom ni previše), počastili smo se odličnim gulašem i još toplim štrudlama u provjereno ugodnom ambijentu Kleti Poljanice, te nakon druženja uz diskusiju o budućim amacizovskim avanturama, stigli natrag u Zagreb u samo predvečerje!

Izvješće: Damir Markić

Na putu prema Gornjim Rastokama koje nude idilično okruženje za oko i dušu, prisjetili smo se stiha iz pjesme *Rastoke Ratka Zvrka*:

*A Slušnica hladna divljim hukom teče,
i lopate starih vodenica vrti
kao rulet vječni zle kobi i sreće,
ko beskrajnu igru života i smrti.*

Nakon 2,5 h uživanja u ljepotama Rastoka, vratili smo se na ručak u restoran *Mirjana & Rastoke*. Uz specijalitete kordunsko-ličke regije i muziku naše mladosti, zabavili smo se i veselo krenuli prema Zagrebu. Prema reakcijama sudionika izleta, svi su bili zadovoljni organizacijom i sadržajem.

Kao organizatoru ostala mi je mala nelagoda... Od stotinu sudionika, 30 je bilo naših bivših studenata (sve od reda umirovljenika), a samo JEDNA djelatnica Fakulteta. Nadamo se da će ih na sljedećem izletu biti veći broj.

Srdačno Vas pozdravlja organizator izleta,

Emir Hodžić

Fotografija: Krunic Kovačević

Likovna sekcija

AMACIZ-ovci,

Zima polako prolazi i Likovna se sekcija priprema za novo ljeto i slikanje u prirodi. Sada slikamo najviše mrtvu prirodu u našem podrumu na Marulićevu trgu 20. Polako se budimo iz zimskog sna i prazna mjesta na klupama dobivaju svoje stanare. Spremamo se i za nove izložbe koje će biti postavljene tijekom proljeća i jeseni. Naš je profesor Forenbacher još uvijek aktivan i pomaže nam savjetima, a ima i tri nova đaka. Nadamo se i ponekoj likovnoj koloniji, iako je to manje vjerojatno zbog krize koja nikako da završi. U prošlom broju *Glasnika* obećali smo dvije skupne izložbe. Prva je bila naša skupna izložba, postavljena od 14. listopada do 10. studenog u Domu specijalne policije, Trg žrtava fašizma 1. Od 19. do 28. studenog u Staroj gradskoj vijećnici održana je 11. smotra likovnog stvaralaštva amatera grada Zagreba, koju svake godine organizira Centar za kulturu i informacije Maksimir. Bili smo zastupljeni s četrnaest slika (jedna po autoru), a bilo bi ih i više da su sve slikarice donijele svoje slike. U listopadu smo imali i jednu samostalnu izložbu. Naša je kolegica Cleo Kosanović od 21. listopada do 11. studenog izložila svoje slike pod naslovom „Sve je to kemija“. Ne može kemičar bez kemije!

Ove godine slavimo veliki jubilej, 25. rođendan našeg AMACIZ-a. Što da mu poželimo, nego da još dugo poživi u veselju skupa s nama. Kao poklon organizirali smo skupnu izložbu koja je otvorena na sam rođendan AMACIZ-a, poslije Skupštine društva 13. veljače, a planirano je trajanje do 16. ožujka, možda i dulje.

Srdačno Vas pozdravlja,

Vesna Hrust

pročelnica likovne sekcije

ŠTEFICA CERJAN-STEFANOVIĆ, Stolac u čošku, akvarel, 2015.

GORDANA KARLOVIĆ, Kaos, ulje na platnu, 2015.

MARIJA JELAČA, More, akril i uljni pastel, 2014.

DUBRAVKA PEGAN, Iz bakine škrinje, akril i ulje, 2014.

Sportska sekcija

Izvještaj sa sportskih susreta „25 godina AMACIZ-a“

Ove godine sportaši su se okupili u ranijem terminu, kako bi se uveličala lijepa i velika obljetnica našeg društva. Susreti su tako održani u nedjelju 15. veljače, kao dio svečarskog vikenda u sklopu godišnje skupštine održane u petak 13. veljače. Gostoprимstvo je kao i uvijek pružila Prirodoslovna škola Vladimira Preloga, čijem ravnatelju prof. Stiću i ovim putem zahvaljujemo. Promjena termina nije utjecala na već tradicionalno vrlo dobar odaziv, dapače, i ove godine održana su zanimljiva natjecanja u tri sporta: malom nogometu, stolnom tenisu i šahu. Lijepu nedjelju i boravak u prirodi mnogi su „žrtvovali“ za sportsko druženje na borilištima prirodoslovne škole i iznimno je ugodno bilo vidjeti pune tribine na završnim sportskim nadmetanjima.

Šah kao da postupno gubi na popularnosti, ali društvo ne posustaje, pod vodstvom prof. Hršaka iz Siska održan je skraćeni turnir sa 4 sudionika. Konačni plasman bio je:

1. Damir Hršak
2. Dejan Bogojević
3. Mario Vitek
4. Predrag Prodanović

U napetim stolnoteniskim mečevima borbeno nedjeljno prijepodne provelo je 9 igrača, koji su odmjerili snage u skupinama i prema plasmanu se kvalificirali u borbu za odličja. Kroz mečeve na ispadanje iskristalizirala se najbolja četvorka, te su polufinala izgledala ovako:

Hari Gusek – Dražen Gerl 3:1 (11:7, 9:11, 11:9, 11:8)

Mario Miljavac – Morana Česnik 3:1 (8:11, 16:14, 11:9, 11:8)

Iz rezultata je vidljivo kako su samo nijanse odlučivale o plasmanu u finale. U velikom finalu priča nije bila nimalo drugačija, vodila se velika borba za svaki set i sva su četiri završila na „razliku“:

Hari Gusek – Mario Miljavac 3:1 (13:11, 9:11, 11:9, 11:9)

Treće mjesto osvojila je naša Morana, koja je i ovaj put besprijekorno vodila natjecanje.

Paralelno sa šahovskim i stolnoteniskim nadmetanjima na parketu velike dvorane odvijao se kvalitetni turnir u malom nogometu. Šest već tradicionalno pozvanih ekipa bilo je podijeljeno u dvije skupine iz kojih su se tražili finalisti i suparnici za treće mjesto.

Nakon odigranih utakmica po skupinama natjecanje su završili sportski prijatelji iz Kutine kao i perspektivni mlađaci iz škole. Po plasmanu odigrane su utakmice završnice. Momčad AMACIZ-a je izborila treće mjesto, dok se o pobjedniku turnira odlučivalo između PLIVE i studenata FKIT-a.

Nakon dugog niza godina studenti FKIT-a osvojili su pobjednički pehar. Osim prve utakmice u kojoj su bili malko uspavani, suvereno su savladali svoje protivnike i time dokazali da rezultati koje postižu na studentskim natjecanjima Sveučilišta i Grada Zagreba nisu slučajni, već

Pobjednička momčad studenata FKIT-a

Rezultati malonogometnog turnira

Institut R. Bošković – PŠ V. Prelog	3:2
Petrokemija – AMACIZ	1:3
Institut R. Bošković – PLIVA	1:3
Petrokemija – FKIT	1:1
PŠ V. Prelog – PLIVA	1:6
AMACIZ – FKIT	0:2

Utakmica za treće mjesto

Institut R. Bošković – AMACIZ	1:3
-------------------------------	-----

Finale

PLIVA – FKIT	2:4
--------------	-----

da su dugogodišnji rad i ulaganje Fakulteta itekako dali rezultata. Na njima ostaje da nastave s marljivim radom i uključe mlađe studente u svoju momčad, dok će ostali morati malo pojačati svoj rad kako bi imali šanse pobijediti ih na predstojećim susretima.

Primat najzanimljivije utakmice dana ipak pripada curama, u revijalnoj su utakmici snage odmjerile studentice FKIT-a i reprezentacija zaposlenica PLIVE. Zanimljivost je da se zadnji put ženska revijalna utakmica dviju momčadi studentica FKIT-a održala prije punih 15 godina na susretima koji su obilježili 10 godina društva, u dvorani Sutinska vrela u Podsusedu. Nadamo se da neće proći novih 15 godina do idućeg susreta ženskih ekipa, nego da će uspjeti postati tradicionalnim kako bi pojačale iduće sportske susrete i družile se s kolegama nakon natjecanja.

Proglašenje najboljih uveličali su prodekan Fakulteta, prof. Tomislav Bolanča i prof. Irena Škorić, a nakon dodjele priznanja i pehara druženje je nastavljeno uz prigodnu zakusku.

Sebastijan Orlić
procelnik sportske sekcije AMACIZ-a

Fotografije: Josip Biondić i Danijel Mička

Na dan inauguracije prve predsjednice, ženskad FKIT-a odigrala je revijalnu utakmicu protiv prvog ikad ženskog nogometnog tima Plive. Možda zato što su vjerovale u svoju nadmoć, studentice se nisu pojavile u dovoljnom broju, pa su im zaposlene žene posudile svoje igračice Anitu Čalušić i Sunčicu Gavranović, „staru“ studenticu FKIT-a.

Nisu njih dvije jedine s podvojenim identitetom. Gabriela Mateša, koja danas igra u dresu Plive, dobro se sjeća svog nastupa za tim FKIT-a na danima AMACIZ-a 2000. „Kad sam pročitala najavu za ovu utakmicu, pomislila sam: čovječe, igramo protiv Plive!“ FKIT je dao sve golove u prvom poluvremenu, a prvi već u prvoj minuti. U drugom poluvremenu Plivina se obrana probudila i poboljšala, ali su i FKIT-ice vjerojatno zaključile da je golova bilo sasvim dosta. „Studentice su vrlo talentirane, nadam se da su tako dobre i na faksu“, komentira Mateša nastup protiv matičnog kluba.

(Plivin muški tim također je izgubio od studenata. Autorica ne zna u kakvom su stanju bili dečki, ali vjeruje da je u neuspjehu Plivašica jedan od faktora sigurno bilo valentinovsko feštanje koje je smlavilo mnoge igračice.)

Za kraj napomenimo samo kako je ova utakmica doista bila revijalna – nije dosuđen niti jedan prekršaj.

Karmela Hromin

Šahovski turnir u tijeku

Pobjednik stolnoteniskog turnira H. Gusek sa S. Orlićem, T. Bolančom i A. Glasnovićem

Sudionice revijalne utakmice sa svojim trenerima

Znanstveno-stručni kolokviji

Dragi AMACIZ-ovci!

U ovom broju *Glasnika* s ponosom vam predstavljamo dva projekta s našega Fakulteta koje je prepoznala Hrvatska zaklada za znanost (HRZZ) te će ih finansirati kroz četiri godine (2014. – 2018.). Financiranjem istraživačkih projekata HRZZ teži razvoju hrvatskog znanstveno-istraživačkog prostora i stvaranju novih znanja s konačnim ciljem jačanja hrvatskog gospodarstva i dobrobiti društva. Predavanje Igora Čatića, umirovljenog profesora Fakulteta strojarstva i brodogradnje, potaknulo nas je pak na razmišljanje o tome što je uistinu prirodno.

Pozdravlja Vas
Emi Govorčin Bajšić
voditeljica znanstveno-stručnih kolokvija

„Elektrokemijski superkondenzatori velikog sadržaja energije za primjenu u (hibridnim) električnim vozilima“

Prof. dr. sc. Zoran Mandić
Zavod za elektrokemiju, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije
Kontakt: zmandic@fkit.hr
2. veljače 2015.

Multidisciplinarni istraživački projekt *High power – high energy electrochemical supercapacitor for hybrid electric vehicles* zajednički je prijedlog istraživača s tri institucije (uz FKIT to su Institut „Ruđer Bošković“ i Fakultet elektrotehnike i računarstva) koji uključuje kemijsko inženjerstvo, inženjerstvo materijala i elektrotehniku. Cilj je projekta unaprijediti elektrodne materijale te proizvesti superkondenzator prikladan za primjenu u električnim automobilima. Stečena znanja iskoristit će se i u drugim područjima znanosti i tehnologije. Prof. Mandić dao je kratak pregled osnova rada superkondenzatora te objasnio njihovu važnost u rješavanju energetskih problema današnjice i za hrvatsko gospodarstvo. Projekt se sastoji od razvoja anodnih i katodnih materijala, sklapanja i proizvodnje superkondenzatora ciljanih karakteristika, te njegove instalacije u vozilo i upravljanja ugrađenim superkondenzatorom. Kao anodni materijali razvijat će se novi funkcionalni materijali na bazi grafena, a kao katodni materijali koristit će se deponirani nanostrukturirani oksidi prijelaznih metala i njihovi kompoziti s grafenom i električki vodljivim polimerima. Očekuje se razvoj novih i unapređenje postojećih superkondenzatorskih materijala te razvoj inovativne tehnologije izrade elektroda i superkondenzatora. Rezultati projekta bit će javno dostupni nakon što se provede odgovarajuća intelektualna zaštita. Konačno, očekuje se da će rezultati projekta biti održivi i da će se koristiti u praksi i nakon isteka financiranja projekta, što bi uz utjecaj na razvoj znanstvenih institucija moglo otvoriti i nova radna mjesta.

„Razvoj fotokatalitičkih polimernih nanokompozita za obradu otpadnih voda“

Prof. dr. sc. Zlata Hrnjak-Murgić
Zavod za polimerno inženjerstvo i organsku kemijsku tehnologiju, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije
Kontakt: zhrnjak@fkit.hr
9. veljače 2015.

Interdisciplinarni projekt *Development of Photocatalytic Polymer Nanocomposites for Wastewater Treatment (DePoNPhoto)* objedinjuje sintezu katalizatora s procjenom njegove učinkovitosti i stabilnosti tijekom pročišćavanja voda. U projekt su stoga uključeni istraživači iz područja sinteze polimera i pročišćavanja otpadnih voda s tri institucije: FKIT-a, Geotehničkog fakulteta u Varaždinu i Veleučilišta u Karlovcu. Cilj je projekta razvoj novih vodljivih polimernih nanokompozita s proširennim fotokatalitičkim djelovanjem pomaknutim prema vidljivom području sunčeva spektra kao inovativne tehnologije za pročišćavanje voda. Prof. Hrnjak-Murgić govorila je o vodljivim polimerima iz kojih će se u kombinaciji s nanočesticama metalnih oksida u okviru projekta razvijati novi nanokompozitni fotokatalizatori. Njihova djelotvornost ispitati će se fotokatalitičkom razgradnjom organskih azobojila kao ciljanih onečišćivila otpadnih voda. Da bi se olakšalo odvajanje faza nakon fotokatalize, kao nosač nanočestica koristit će se lebdeći pepeo, modificiran da bi mu se povećala površina i time kapacitet nošenja fotokatalizatora. Kako lebdeći pepeo nastaje tijekom zbrinjavanja otpada spaljivanjem, time će se dodatno doprinijeti smanjenju onečišćenja okoliša.

„Nova razredba tvari i materijala – polimeri i nepolimeri“

Prof. dr. sc. Igor Čatić

Fakultet strojarstva i brodogradnje, Sveučilište u Zagrebu

Kontakt: igor.catic@fsb.hr

16. veljače 2015.

Svrha predavanja prof. Čatića bila je ne samo da se zainteresirani upoznaju s novom klasifikacijom tvari i materijala, već i da sudjeluju u raspravi i autorima predlože poboljšanja. Prof. Čatić predavanje je započeo tradicijskom podjelom materijala u metale i nemetale. Na temelju sintezologičkih istraživanja došlo se do zaključka da je potrebna nova paradigma u razredbi makromolekulnih tvari, materijala te proizvoda. Promjena postaje podjele temelji se kao prvo na definiciji polimera i njihovoj proširenosti, a zatim na sve proširenijoj uporabi kompozitnih i hibridnih materijala te proizvoda. Treći poticaj za uvođenje nove klasifikacije je bolje razumijevanje prirode, međupovezanosti i usporedivosti tvari i materijala. Nova klasifikacija predviđa podjelu materijala na polimere i nepolimere. U obje skupine ulaze organske i anorganske tvari i materijali. Također je naglasio da su danas materijali u pravilu načinjeni ljudskom voljom i znanjem te treba obzirno koristiti sintagmu „prirodni materijal“. Predavanje je temeljeno na članku *Polymers and non-polymers – a new systematisation of substances and materials* (I. Čatić, G. Barić, M. Rujnić-Sokele) objavljenom 2014. u časopisu *Rubber Fibres Plastics International*.

Predavanje prof. I. Čatića

Nagrada kraljice Elizabete – „Nobel“ za inženjerije

Dodjela Nobelovih nagrada uvijek privuće pažnju medija i javnosti, a zemlje iz kojih dobitnici dolaze diče se svojim velikanima. No Nobelove nagrade pokrivaju samo ograničeno područje znanosti: fiziku, kemiju i medicinu. Nema tu matematike, geologije, biologije... niti tehničkih znanosti. Taj nedostatak nadoknadilo je Ujedinjeno Kraljevstvo, ustanovivši 2011. nagradu za područje inženjerstva koja se dodjeljuje u ime kraljice Elizabete II.

Nagrada u iznosu od milijun funti dodjeljuje se inženjerima zaslужnim za pionirsку inovaciju koja je zadužila cijelo čovječanstvo. Prvu Nagradu kraljice Elizabete, dodijeljenu 2013., dobila su petorica inženjera zaslужnih za razvoj interneta: Marc Andreessen, Tim Berners-Lee, Vinton Cerf, Robert Kahn i Louis Pouzin. Ove godine nagrada je dodijeljena Robertu Langeru, kemijskom i biokemijskom inženjeru zaslужnom za razvoj makromolekula koje služe za isporuku lijekova protiv raka, duševnih bolesti i sl.

Nagrada kraljice Elizabete trebala bi postati inženjerski pandan Nobelovoj nagradi, i time ispuniti svoj osnovni cilj: povećati ugled inženjera u javnosti i nadahnuti mlade da se bave inženjerstvom. Možemo samo poželjeti da u tome uspije.

J. M.

Fotografija: Robert Langer (Chemical Heritage Foundation, snimio Douglas A. Lockard)

Inovatori AMACIZ-a

Veliki uspjesi mladih inovatora AMACIZ-a

Na 14. izložbi inovacija mladih inovatora INOVA-MLADI 2014 (10. svibnja 2014.) sudjelovali su studenti Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije Marin Kovačić, Ekatarina Kristan, Karla Huljev i Anera Švarc, koji su za svoje inovacije nagrađeni s tri zlatna i jednim srebrnjim odličjem te Velikom nagradom koja se dodjeljuje najboljoj inovaciјi i ustanovi iz koje inovator dolazi (o čemu detaljnije piše u *Glasniku* br. 53). Inovatori su nagrađeni i besplatnim nastupima na izložbama inovacija u Hrvatskoj i inozemstvu. Inovacija **Voltamini potencijostat** Marina Kovačića je uz Veliku nagradu i zlatno odličje na izložbi INOVA-MLADI 2014. osvojila zlatna odličja na 7. nacionalnoj izložbi mladih inovatora i tehničkog stvaralaštva mladih *Mladi@Inovacije* u Kastvu (18. – 20. rujna 2014.), te na 39. hrvatskom salonu inovacija INOVA 2014 i 10. izložbi inovacija, prototipova i studentskih poslovnih planova BUDI UZOR u Osijeku (5. – 9. studenoga 2014.), te srebrna odličja na Britanskoj izložbi inovacija (BIS) u Londonu (22. – 25. listopada 2014.) i Međunarodnoj izložbi inovacija (KIE) u tajvanskom Kaohsiungu (19. – 21. prosinca 2014.). Inovacija je dobila i Specijalnu nagradu Međunarodnog foruma mreža za intelektualno vlasništvo (IIPNF).

Nisu samo mladi inovatori bili uspješni. Melita Pavlek Moćan, dipl. ing. kem. tehn., iz tvrtke Cosmel d.o.o. autorica je više inovacija i proizvoda iz područja dermokozmetike. **Cosmel krema za oči** prezentirana je na više izložbâ inovacija gdje je osvojila brojne nagrade, a ostvarila je i poslovni uspjeh. Članice sekcije Inovatori, dr. sc. Biserka Tkalčec i Ljiljana Pedišić, dipl. ing. kem. tehn., sudjeluju u radu međunarodnih ocjenjivačkih povjerenstava inovacija u Hrvatskoj i inozemstvu. Lj. Pedišić također je predsjednica Hrvatskog saveza inovatora i dopredsjednica Svjetskog udruženja za inovacije i intelektualno vlasništvo (WIIPA). Za svoje dosadašnje međunarodne aktivnosti primila je posebna priznanja.

Ljiljana Pedišić
pročelnica Inovatora AMACIZ-a

Predstavljanje inovacija članovima povjerenstva na INOVA-MLADI 2014 (foto: Lj. Pedišić)

Nakon dodjele Velike nagrade INOVA-MLADI 2014: E. Kristan, Lj. Pedišić, M. Kovačić, B. Tkalčec, B. Zelić, D. Ašperger, I. Škorić i N. Andrassy

Lj. Pedišić kao podjeljivač zlatnih odličja najboljim sudionicima izložbe KIE (foto: WIIPA)

Prvi Dan inženjera

Dan inženjera Republike Hrvatske obilježen je 2. ožujka 2015. skupom održanim u dvorani Ministarstva gospodarstva. Organizirali su ga Hrvatski inženjerski savez i Akademija tehničkih znanosti Hrvatske pod pokroviteljstvom Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Nadnevak obilježavanja prvoga Dana inženjera podsjećanje je na 137 godina dugu tradiciju: 1878. utemeljen je *Klub inžinirah i arhitektah u Zagrebu*, koji se ubrzo povezao s austrijskim i češkim društвom inženjera i arhitekata i 1881. izdao prvi Rječnik njemačko-hrvatskoga tehničkog nazivlja. Klub 1884. mijenja naziv u *Društvo inžinira i arhitekata u Zagrebu* i surađuje s Jugoslavenskom akademijom znanosti i umjetnosti na prikupljanju tehničkoga nazivlja za Akademijin rječnik.

Potkraj 19. stoljeća došlo je do nagloga razvoja industrije, što je zahtijevalo i dobro obučene inženjere, koji su se uglavnom školovali u Beču i Pragu. Da bi se tehnička izobrazba omogućila što većem broju studenata, na glavnoj skupštini *Društva inžinira i arhitekata u Hrvatskoj i Slavoniji*, održanoj 21. veljače 1898., iznesena je zamisao o osnivanju Tehničke visoke škole (TVŠ), što je podržano s obrazloženjem da se „samo izdašnim gajenjem nauka matematičko-prirodoslovnih i upotrebljavanjem ovih u tehničkoj struci dade polučiti kulturni i materijalni napredak naroda“ te da je to „moguće samo pomoću [...] vlastitoga visokoga tehničkog zavoda koji bi – ne puštajući s vida strogo znanstveni rad i napredak – [...] oko sebe sabrao svu mladež koja je sada raštrkana po tuđim zavodima ili se mora radi pomanjkanja dostatnih sredstava latiti drugoga posla, premda ima sve sposobnosti i volju za tehničke nake“. Stoga je zaključeno da se „društvo obrati na visoku vladu smiernom molbom za ustrojenje inžinjerskog odjela visoke tehničke škole u Zagrebu“. Zahtjev za osnivanjem postavlja se i poslije (1903. i 1906.), a inicijatori su pokrenuli i akciju prikupljanja darova. Prvi je darovatelj bio dr. Juraj Žerjavić, opat i župnik u Mariji Bistrici koji je 1909. kao zakladu za osnutak i uzdržavanje TVŠ-a namijenio svoju kuću u Gundulićevoj ulici kbr. 46.

Prvi svjetski rat zaustavio je nastojanja za utemeljenje TVŠ-a, ali i upozorio na potrebu za tehničkim kadrom. Stoga je 1919. Milan Rojc (1855. – 1946.), Odjelni predstojnik za bogoštovlje i nastavu, dao izraditi osnovu zakona o ustrojstvu visoke škole i isposlovao da Povjereničko vijeće SHS-a izda Naredbu o ustrojstvu TVŠ-a u Zagrebu prema kojoj ta škola „ima svrhu da podaje temeljitu teoretsku, a koliko je to moguće i praktičku nastavu za ona tehnička zvanja kojih su struke u zavodu zastupane“. Od početka je u Tehničkoj visokoj školi, koja je započela radom u rujnu 1919., bilo šest odjela: građevno-inženjerski, kulturno-inženjerski, zgradarski, strojarski i elektrotehnički, kemičko-inženjerski, brodograđevni i brodostrojarski te tri dvogodišnja tečaja.

TVŠ 1926. prerasta u Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu pa su današnji tehnički fakulteti njezini slijednici koji će za koju godinu proslaviti 100. obljetnicu svoga djelovanja.

Hrvatski inženjerski savez (HIS) kao nasljednik *Kluba inžinirah i arhitektah u Zagrebu* i Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ) osmislili su obilježavanje Dana inženjera da bi se osvijestila velika uloga inženjera svih struka u razvoju hrvatskoga gospodarstva i održivom razvoju zemlje. O tome su, nakon pozdravnog govora predsjednika HAZU, akademika Zvonka Kusića, govorili predsjednica HIS-a prof. dr. sc. Vjera Krstelj i predsjednik HATZ-a prof. dr. sc. Vladimir Andročec. Akademik Stjepan Jecić istaknuo je vrijednost hrvatske tehničke baštine i nužnost da se ona otrgne zaboravu izdavanjem Hrvatske tehničke enciklopedije Leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža“. Prof. dr. sc. Damir Boras, rektor Sveučilišta u Zagrebu, pozdravljajući okupljene inženjere naglasio je nužnost prilagodbe sustava izobrazbe potrebama gospodarstva.

Rektor je o tomu opširnije govorio i na Okruglome stolu *Inženjeri u razvoju gospodarstva*, gdje su mu se pridružili general-pukovnik dr. sc. Slavko Barić koji je slušatelje upoznao s novim sveučilišnim vojnim studijskim programima, predsjednik Uprave Končar – Elektroindustrija d.d. Darinko Bago, dipl. ing. izlaganjem teme *Energija – pokretač čovječanstva*, akademik Mirko Zelić s predavanjem *Energetika, nafta i plin, doprinos inženjera* te Zvonimir Sever, dipl. ing., predsjednik Hrvatske komore inženjera graditeljstva koji je govorio o reguliranim graditeljskim profesijama u Europskoj uniji. Sva su izlaganja bila zanimljiva i poticajna, premda ponešto kontroverzna kad je riječ o mogućnosti održiva razvoja gospodarstva i zaštite okoliša. Stoga bi inženjeri o tome trebali raspravljati s političarima koji donose odluke i „zelenim“ udrugama koje često jednostrano i bez dovoljnoga znanja putem medija djeluju na neobaviještene građane.

Dobro je da smo se okupili i osvijestili važnost tehničkih struka, ali to nije dovoljno. U svečarskome raspoloženju nitko nije želio govoriti o uvjetima školovanja budućih inženjera, o nezaposlenim mlađim inženjerima, o sve slabijem znanju upisanih studenata. Hoće li opet naša mladež biti „raštrkana po tuđim zavodima“ ili se „radi pomanjkanja dostatnih sredstava latiti drugoga posla“? Ili će Hrvatska, zahvaljujući i znanju nas inženjera, stvoriti uvjete za dostojan rad i život u domovini.

Marija Kaštelan-Macan

Glasnik čestita

Glasnik čestita djelatnicima FKIT-a, dobitnicima vrijednih nagrada!

Anamarija Rogina, asistentica na Zavodu za fizikalnu kemijsku, dobitnica je stipendije UNESCO-a i L'Oréala „Za žene u znanosti 2015.“ za doktorat (u izradi) *In situ sinteza hidroksiapatita u matrici biorazgradivih polimera* pod mentorstvom prof. Marice Ivanković. Stipendija je svečano uručena 3. ožujka 2015. u Preporodnoj dvorani palače Narodnog doma u Zagrebu.

Anita Šalić, znanstvena novakinja na Zavodu za reakcijsko inženjerstvo i katalizu, dobitnica je Godišnje nagrade Društva sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika u Zagrebu mladim znanstvenicima i umjetnicima u 2014. za rad *ADH-catalysed hexanol oxidation with fully integrated NADH regeneration performed in microreactors connected in series*.

Glasnik čestita umirovljenim profesorima FKIT-a:

85. rođendan **Nikici Sišulu** (Rijeka, 13. IV. 1930.)

80. rođendan:

Ljerki Duić (Brinje, 18. III. 1935.)

Zvonimiru Šoljiću (Tribišće kraj Duvna, 6. IV. 1935.)

Jurju Božičeviću (Vrbovsko, 17. X. 1935.)

Doktorske disertacije (studeni 2014. – veljača 2015.)

Martina Ivešić: Razvoj kromatografskih metoda za određivanje antibiotika u hrani (mentor: Sandra Babić i Zdenko Šmit)

Dajana Kučić: Integracija procesa kompostiranja i adsorpcije (mentorica: Felicita Briški)

Marina Palčić: Razvoj senzorskih i kemometričkih metoda za selektivno određivanje različitih analita u hrani (mentor: Zorana Grabarić i Stjepan Milardović)

Tomislav Penović: Utjecaj procesnih uvjeta na uporabna svojstva čvrstih čestica proizvedenih u sušioniku s raspršivanjem (mentorica: Aleksandra Sander)

Martina Periša: Kromatografsko određivanje fotorazgradnih produkata farmaceutika u okolišu (mentorica: Sandra Babić)

Maja Stipković Babić: Sinteza i ispitivanja biološke aktivnosti novih halogeniranih derivata deazapurina i L-askorbinske kiseline (mentor: Mladen Mintas)

Nives Vladislavić: Razvoj bizmutovih film-elektroda za određivanje organskih tvari u vodenom mediju (mentor: Slobodan Brinić i Stjepan Milardović)

Završni radovi (Sveučilišni interdisciplinarni poslijediplomski specijalistički studij Ekoinženjerstvo; listopad 2014. – veljača 2015.)

Martina Lipovšćak Smolčić: Utjecaj golf terena na sastavnice okoliša (mentorica: Aleksandra Anić Vučinić)

Diplomski radovi (listopad 2014. – veljača 2015.) Studij Kemisko inženjerstvo

Bernard Suknjov: Dobivanje pitke vode iz mora postupkom zaledivanja (mentor: Veljko Filipan)

Studij Kemija i inženjerstvo materijala

Milan Bijelić: Ispitivanje trajnosti mlaznih betona (mentorica: Nevenka Vrbos)

Tatjana Radanović: Razgradnja diklofenaka u vodi UV/TiO₂ procesom (mentorica: Ana Lončarić Božić)

In memoriam

Nada Andrassy

(Vukovar, 20. siječnja 1944. – Zagreb, 26. veljače 2015.)

Nada Andrassy r. Pejnović, dipl. ing. kem. tehn., upisala je Tehnološki fakultet 1962./63., a nakon diplome radni vijek provela je u tvornici Chromos boje i lakovi.

Kemičarka, istraživačica i inovatorica, Nada je bila velika organizatorica u svim projektima u kojima se našla: osnivačica je i dugogodišnja predsjednica Udruge inovatora Chromos, dopredsjednica Saveza inovatora Zagreba, član IO Hrvatskog saveza inovatora i Zagrebačke zajednice tehničke kulture i, konačno, članica inovatorske sekcije AMACIZ-a.

Nadina stručnost na području inženjerstva i inovacija prepoznata je diljem svijeta, bila je članica ili predsjedala mnogim povjerenstvima za ocjenjivanje inovacija u Hrvatskoj (INOVA, INOVA-MLADI, godišnja nagrada E. S. Penkala) i u inozemstvu (IIEEX u Macau, EUROINVENT u Iasi). Bila je članica delegacija inovatora na inozemnim izložbama (uz prethodne, INPEX u SAD-u, BIS u Londonu, Arhimed u Moskvi, AGEPI u Moldaviji), te u posjetima Gospodarskoj komori i Poglavarstvu grada Moskve i dr. Pripremala je posjete inovatora predsjednicima Hrvatske, veleposlanstvima, gradonačelnicima, županima i fakultetima. Kao članica provedbenih odbora pripremala je izložbe inovacija INOVA i INOVA-MLADI, a osobito je zaslužna bila u organizaciji podjela nagrada, pri čemu je u mnoštву znala ostvariti savršen red.

Autorica je stručnih knjiga i članaka kao i prevoditeljica brojnih tekstova. Ljubiteljica glazbe i umjetnosti, a nadasve Lijepo naše čije ime smo s osobitom ponosom promovirali na svim izložbama inovacija.

Nada je dobila niz nagrada za inovacije napravljene u tvornici Chromos boje i lakovi, spomenut će samo proizvod Hidrodecor koji je na INOVI 1991. dobio zlatnu medalju, a na EUREKI '91 u Bruxellesu Veliku nagradu, te je uvršten u Zbornik najuspješnijih zagrebačkih inovacija u razdoblju 1991.–2000. Također je nagrađena za doprinos organiziranju i promicanju inventivnog rada i inovacija, Zlatnim ordenom Svjetskog udruženja za inovacije i intelektualno vlasništvo (WIIPA), Srebrnim ordenom Archimedes, Jubilarnom nagradom Saveza inovatora Zagreba povodom 50. obljetnice Saveza i dr.

Nada će uvijek biti s nama, u našim srcima i u našim sjećanjima, u svim našim projektima, ali uvijek će nam nedostajati! Pamtit ćemo je kao radišnu, otvorenu i veselu osobu punu optimizma koja je uvijek svima bila od pomoći, kako u preciznosti pčelice radilice tako i u novim idejama, a nadasve kao iskrenu prijateljicu i dobru dušu inovatora!

Draga Nado, napustila si nas naglo, s nadom da ćemo se ponovno sresti. Da ponovim naše zadnje riječi izrečene dan prije tvoje smrti: „Stara, vidimo se sutra!“ Da, sigurno ćemo se vidjeti sutra! Do tada ćemo uspomenu na našu Nadu čuvati s poštovanjem i velikom zahvalnošću za iskreno prijateljstvo, ljudsko druženje i suradnju u svakom djeliču inovatorske kockice.

U ime inovatora cijele Hrvatske i svijeta, od Dalekog zapada do Dalekog istoka: Hvala Ti, Nado!

Ljiljana Pedišić

